

ՀԱՎԱԿՈՌՈՒԴՑԻՈՆ
ԱԶԳԱՅԻՆ
ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՎԱԿՈՌՈՒԴՑԻՈՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹՅԱՆ (ՀԱՆ) ՀԵՏԱՔՆՆՈՒԹՅԱՆ ՁԵԿՈՒՅՑ

**ԱՇՈՏ ԱՐՍԵՆՅԱՆԻ ԱՆԽՈՐՏԱԿԵԼԻՈՒԹՅԱՆ
ԲԱՆԱՁԵՎԸ. ՅՈՒՐԱՅԻՆ՝ ՑԱՆԿԱՑԱԾ
ԻՇԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՕՐՈՔ**

Գործող անձ՝

Աշոտ Արսենյան

Հայաստանյան քաղաքական և գործարար միջավայրում Աշոտ Արսենյանը վաղուց հայտնի է «Բլու» և «Ջերմուկի Աշոտ» մականուններով: Հենց այս մականուններով է նա բազմիցս հանդես գալիս լրատվամիջոցների հրապարակումներում և լրագրողական հետաքննություններում:

Աշոտ Արսենյանը դասվում է հայաստանյան խոշորագույն գործարարների շարքին: Նրա հիմնական բիզնես շահերը կենտրոնացած են «Ջերմուկ Գրուպ»-ի և դրա հետ կապված ակտիվների շուրջ՝ Ջերմուկում, Վայոց ձորի մարզում և Երևանում:

Տասնամյակների ընթացքում Արսենյանը ցուցադրել է սկզբունքորեն տարբեր քաղաքական ռեժիմների օրոք ազդեցությունը պահպանելու հազվագյուտ ունակություն: Հայաստանի Հանրապետական կուսակցության ժամանակ նա տասնհինգ տարի շարունակ մնաց Ազգային ժողովի պատգամավոր՝ չունենալով սեփական քաղաքական օրակարգը, սակայն տնօրինելով զգալի ֆինանսական ռեսուրսների և ամուր կապերի իշխանության մեջ: 2018 թվականի իշխանափոխությունից հետո նա նույնքան բնականորեն ներաճեց արդեն Նիկոլ Փաշինյանի քաղաքական համակարգին:

Տարբեր տարիների լրատվամիջոցները Արսենյանին կապում էին Ազգային ժողովի նախկին նախագահ և վարչապետ Հովիկ Աբրահամյանի հետ: Քաղաքական շրջանակներում հենց Աբրահամյանին էին անվանում նրա գլխավոր հովանավորը, իսկ հենց իրեն՝ Արսենյանին, հաճախ բնութագրում էին որպես ազդեցիկ քաղաքական գործչի վստահելի «քսակ»: Նրա մտերիմների շրջապատի մեջ էին մտնում նաև նախկին վարչապետի եղբայր Ջոնիկ Աբրահամյանը և գործարար Արմեն Պուրտոյանը (Պուրտո):

Լրագրողները բազմիցս գրել են, որ արտասահմանյան ուղևորությունների ժամանակ, այդ թվում՝ գերմանական Բադեն-Բադենում, Արսենյանը կազմակերպում էր բարձրաստիճան հայ պաշտոնյաների կեցությունը և իր վրա էր վերցնում դրա հետ կապված ծախսերը:

«Թավշյա հեղափոխությունից» հետո Արսենյանն արագորեն տարածություն պահեց Հանրապետական կուսակցությունից, հրապարակայնորեն պաշտպանեց վարչապետ Նիկոլ Փաշինյանի առանձին նախաձեռնությունները, իսկ այնուհետև ընտանեկան բիզնեսն ու նրա մերձավոր շրջապատը աստիճանաբար ինտեգրվեցին արդեն «Քաղաքացիական պայմանագրի» համակարգին:

Չնայած արտահերթ խորհրդարանական ընտրությունների ընթացքում նոր իշխանությանն ցուցաբերած ակտիվ աջակցությանը, դրանց ավարտից անմիջապես հետո ընտանիքը կրկին հայտնվեց իրավապահ մարմինների ուշադրության կենտրոնում: 2019 թվականի հունիսին Աշոտ Արսենյանի որդու՝ Վահագն Արսենյանի նկատմամբ վերսկսվեց զինվորական ծառայությունից խուսափելու փաստով քրեական վարույթը:

Մի քանի ամիս անց «Ջերմուկ Գրուպը» Երևանի քաղաքապետարանին փոխանցեց ձևամաքրման տեխնիկա: Շուտով նոր իշխանության հետ կոնֆլիկտը փաստացի հարթվեց. Վահագն Արսենյանի նկատմամբ քրեական հետապնդումը դադարեցվեց, որից հետո նա Ռուսաստանից վերադարձավ Հայաստան, ուր, ըստ լրատվամիջոցների տվյալների, տեղափոխվել էր քրեական վարույթի հարուցումից հետո: Այնուհետև նա սրընթաց

քաղաքական կարիերա արեց՝ նախ դառնալով Ջերմուկի քաղաքապետ, իսկ հետագայում՝ Վայոց ձորի մարզպետ: 2026 թվականի ընտրություններից հետո նա հրաժարվեց պատգամավորական մանդատից՝ նախապատվությունը տալով տարածաշրջանի ղեկավարի պաշտոնի պահպանմանը:

Վահագն Արսենյանի քաղաքական կարիերան մեծապես կրկնեց հոր անցած ուղին: Հերթական իշխանափոխությունը ոչ միայն չթուլացրեց ընտանիքի դիրքերը, այլև նոր հնարավորություններ բացեց նրա համար՝ քաղաքական և տնտեսական ազդեցությունը պահպանելու գործում:

Այսօր Արսենյանների բիզնես կայսրությունը շարունակում է հաջողությամբ զարգանալ: Վերջին տարիներին ընտանիքի ձեռնարկությունները ստացել են միլիարդավոր դրամների պետական հարկային և մաքսային արտոնություններ, շարունակել են կանոնավոր կերպով հաղթել պետական գնումներում և պահպանում են ներդրումային արտոնությունների խոշորագույն ստացողներից մեկի կարգավիճակը: Ընտանիքը մնում է այն խոշոր գործարարների շարքում, որոնք հրապարակայնորեն պաշտպանում են գործող իշխանության նախաձեռնությունները: Լրատվամիջոցները հայտնում էին նաև, որ իշխող թիմի մի շարք բարձրաստիճան ներկայացուցիչներ բնակարաններ են ձեռք բերել «Ջերմուկ Գրուպ»-ի կողմից կառուցված «Բյուրեղ» բնակելի համալիրում՝ շուկայականից զգալիորեն ցածր գներով: Այս ֆոնին կորպորատիվ կոնֆլիկտները, նախկին գործընկերների մեղադրանքները, ընտրողների կաշառման կասկածները և անցյալ տարիների այլ աղմկահարույց դրվագներ գրեթե անհետացել են հանրային օրակարգից: Աշոտ Արսենյանը կրկին հայտնվել է նրանց թվում, ում ընդունված է համարել «յուրային»:

ՀԱՆ-ի ներկա հետաքննությունը նվիրված է ոչ միայն Աշոտ Արսենյանի բիզնեսին: Այն ցույց է տալիս, թե ինչպես է երկրի ամենաազդեցիկ գործարարներից մեկը տասնամյակներ շարունակ պահպանել իր դիրքը՝ անկախ իշխանափոխությունից, ամեն անգամ ընդհանուր լեզու գտնելով նոր քաղաքական էլիտայի հետ, կառուցելով անձնական կապերի համակարգ և դրանում աստիճանաբար ինտեգրելով սեփական ընտանիքը:

Սա պատմություն է ոչ միայն մեկ գործարարի մասին: Սա պատմություն է այն մասին, թե ինչպես են Հայաստանում փոխվում կառավարությունները, իշխող կուսակցություններն ու քաղաքական լոգունները, իսկ խոշոր բիզնեսի մի մասի համար խաղի կանոնները մնում են զարմանալիորեն անփոփոխ:

Գործարանի տնօրենից մինչև «Ջերմուկ Գրուպ»-ի ստեղծումը

Հասկանալու համար, թե ինչպես հաջողվեց Աշոտ Արսենյանին դառնալ հայկական բիզնեսի ամենաազդեցիկ դեմքերից մեկը և պահպանել դիրքերը մի քանի քաղաքական ռեժիմների օրոք, անհրաժեշտ է վերադառնալ նրա կապիտալի ձևավորման և ապագա «Ջերմուկ Գրուպ»-ի ստեղծման պահին: Հենց այստեղ է սկսվում նրա տնտեսական, իսկ հետագայում նաև քաղաքական ազդեցության պատմությունը:

Աշոտ Արսենյանը ծնվել է 1960 թվականին ներկայիս Վայոց ձորի մարզի Գնդեվազ գյուղում: 1982–1984 թվականներին խորհրդային բանակում ծառայելուց հետո աշխատել է որպես

գնումների մասնագետ Ջերմուկի թիվ 6 ավտոբազայում: 1985–1986 թվականներին գլխավորել է Սուրենավանի նավթամթերքի բազայի Ջերմուկի կայանը: 1986 թվականին ավարտել է Երևանի Շինարարության տեխնիկական առաջընթացի համալսարանը (խմբագրությանը չի հաջողվել հաստատել նման անունով ուսումնական հաստատության գոյությունը. խմբ.)՝ ստանալով տեխնիկ-շինարարի որակավորում:

Նույն թվականին Արսենյանն անցել է աշխատանքի առողջարանային ոլորտում: 1986–1988 թվականներին զբաղեցրել է Ջերմուկի թիվ 4 առողջարանի գլխավոր բժշկի տեղակալի պաշտոնը, որից հետո դարձել է Ջերմուկի առողջարանային միավորման գլխավոր բժշկի տնտեսական հարցերով տեղակալ:

Նրա կարիերայում շրջադարձային եղավ 1993 թվականին «Ջերմուկ» հանքային ջրերի գործարանի տնօրեն նշանակվելը: Այդ ժամանակ, համաձայն առկա տեղեկությունների, ձեռնարկությունն ուներ միայն արտադրական մասնաշենք՝ փաստացի մաշված տեխնոլոգիական հոսքագծերով:

Արդեն 1994 թվականին ամերիկահայ գործարար Կայծակ Չեյթյանը Աշոտ Արսենյանի հետ կնքեց գործարանի երկու հարկերի վարձակալության պայմանագիր, իսկ մեկ տարի անց մոտ 900 հազար ԱՄՆ դոլար ներդրեց արտադրության արդիականացման մեջ՝ Իտալիայից ներկրելով հանքային ջրի շշալցման երկու ժամանակակից հոսքագիծ:

Նույն ժամանակահատվածում ստեղծվեց «Շանթ» ՓԲԸ-ն, որը հետագայում վերանվանվեց «Ջերմուկ» ՓԲԸ-ի: Ընկերության ստեղծումից հետո Աշոտ Արսենյանը ստացավ բաժնետոմսերի 49%-ը, այսինչ արտադրության արդիականացման հիմնական ներդրումները, համաձայն առկա տեղեկությունների, իրականացնում էր Կայծակ Չեյթյանը:

<https://armlur.am/53/>

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D1%80%D1%81%D0%B5%D0%BD%D1%8F%D0%BD,%D0%90%D1%88%D0%BE%D1%82_%D0%95%D0%B3%D0%B8%D1%88%D0%B5%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87

<https://www.azatutyun.am/a/1578464.html>

Պայքար «Ջերմուկ Գրուպ»-ի համար. կոնֆլիկտ ամերիկացի ներդրող Կայծակ Չեյթյանի հետ

Աշոտ Արսենյանի՝ որպես Վայոց ձորի մարզի ամենաազդեցիկ գործարարներից մեկի կայացման պատմությունը սերտորեն կապված է «Ջերմուկ Գրուպ»-ի շուրջ տարիներ տևած կոնֆլիկտի և Կայծակ Չեյթյանի հետ, ով պնդում էր, որ հենց իր ներդրումներն են հանդիսացել «Ջերմուկ» հանքային ջրերի գործարանի արդիականացման հիմքը:

Հայաստանում Չեյթյանի նախկին ներկայացուցիչ Սարգիս Հացպանյանի խոսքով՝ ամերիկացի գործարարի ներդրումների ընդհանուր ծավալը արտադրության զարգացման գործում կազմել է 1,25-ից մինչև 1,5 միլիոն ԱՄՆ դոլար: Նրա պնդմամբ՝ հենց այդ միջոցների հաշվին են կառուցվել

Նոր արտադրական կարողությունները, ներառյալ պլաստիկ տարաների շաղկապման ավտոմատացված հոսքագիծը և ժամանակակից լաբորատորիան:

Ինչպես պնդում է Հացպանյանը, հետագայում ներդրողի և Աշոտ Արսենյանի միջև կոնֆլիկտ է առաջացել ձեռնարկության սեփականության և կառավարման շուրջ: Ըստ նրա՝ Արսենյանը, օգտագործելով կորպորատիվ մեխանիզմներն ու քաղաքական ազդեցությունը, աստիճանաբար սահմանափակել է Չեյթյանի մասնակցությունը ընկերությունում, ինչի արդյունքում ամերիկացի ներդրողը կորցրել է վերահսկողությունն իր բաժնեմասի նկատմամբ, իսկ ձեռնարկության բաժնետոմսերը հայտնվել են այլ սեփականատերերի, այդ թվում՝ Անդրանիկ և Ջանիկ Օսկանյանների ձեռքում:

Նմանատիպ պնդումներ նախկինում հրապարակվել են նաև մի շարք հայկական լրատվամիջոցներում: Հրապարակումների հեղինակները Աշոտ Արսենյանի դիրքերի ուժեղացումը կապում էին Հովիկ Աբրահամյանի քաղաքական հովանավորչության հետ, ում դերի մասին արդեն իսկ նշվել է վերևում: Ըստ նրանց վարկածի՝ հենց Աբրահամյանի վարչական ռեսուրսն է Արսենյանին թույլ տվել Կայծակ Չեյթյանին հեռացնել բիզնեսին մասնակցելուց, որից հետո՝ 1999 թվականին, ստեղծվել է «Ջերմուկ Գրուպ»-ը, որը հետագայում գերիշխող դիրք է գրավել հանքային ջրի հայաստանյան շուկայում:

Հենց «Ջերմուկ Գրուպ»-ի ստեղծմամբ է սկսվում այն բիզնես կառույցի պատմությունը, որը դարձավ Աշոտ Արսենյանի գործարար կայսրության հիմքը և հետագայում վերածվեց Հայաստանում հանքային ջրի խոշորագույն արտադրողներից մեկի:

Սարգիս Հացպանյանի վարկածի համաձայն՝ ձեռնարկության նկատմամբ վերահսկողության անցումից հետո Կայծակ Չեյթյանին է վերադարձվել ներդրված միջոցների միայն մի մասը՝ մոտ 100 հազար ԱՄՆ դոլար, այն դեպքում, երբ ներդրումների ընդհանուր ծավալը, նրա գնահատմամբ, գերազանցում էր 1,25 միլիոն ԱՄՆ դոլարը: Դրանից հետո, ինչպես պնդում է Հացպանյանը, ամերիկացի գործարարը վաճառել է մնացած գույքը, լքել Հայաստանը և հայտարարել, որ մտադիր է երկիր գալ բացառապես որպես զբոսաշրջիկ:

Pepsi-ն՝ որպես բիզնեսի բարձրագույն լիգայի տոմս

Աշոտ Արսենյանի բիզնեսի ընդլայնման հաջորդ փուլը դարձավ համագործակցությունը PepsiCo-ի հետ: Սարգիս Հացպանյանի և գործարարի այլ քննադատների պնդմամբ՝ ի սկզբանե Հայաստանում Pepsi-Cola-ի արտադրությունն ու դիստրիբյուցիան զարգացնել նախատեսում էր Կայծակ Չեյթյանը, սակայն նրան չհաջողվեց իրականացնել այդ նախագիծը:

Ավելի ուշ հենց Արսենյանը դարձավ ամերիկյան կորպորացիայի գործընկերը: 2004 թվականից նա ստացավ Հայաստանում PepsiCo-ի պաշտոնական դիստրիբյուտորի կարգավիճակ՝ օգտագործելով «Ջերմուկ Գրուպ»-ի ենթակառուցվածքները ընկերության արտադրանքի ներկրման և իրացման համար:

Էքսպանսիայի նոր փուլ դարձավ Վրաստանը: 2008 թվականին Աշոտ Արսենյանը ձեռք բերեց Վրաստանում PepsiCo-ի գործարանի բաժնետոմսերի 85%-ը՝ Էականորեն ընդլայնելով իր

բիզնեսի տարածաշրջանային ներկայությունը և ամրապնդելով Հարավային Կովկասում ընկերության առանցքային գործընկերներից մեկի դիրքերը: Վրացական ձեռնարկության միջոցով իրականացվում էր Pepsi-ի արտադրանքի մի մասի արտադրությունն ու մատակարարումը տարածաշրջանի շուկաներ, այդ թվում՝ Հայաստան:

Հաջորդ քայլը եղավ սեփական արտադրության ստեղծումը Հայաստանում: 2010 թվականին «Ջերմուկ Ինտերնեյշնլ ԼԹԴ»-ն և PepsiCo International-ը ստորագրեցին համաձայնագիր՝ զուգացուցիչ ըմպելիքների և բնական հյութերի արտադրության ժամանակակից գործարանի կառուցման մասին: Ներդրումների ընդհանուր ծավալը գնահատվում էր մոտ 5 միլիարդ դրամ, որից շուրջ 2,8 միլիարդ դրամը նախատեսվում էր ուղղել սարքավորումների ձեռքբերմանը:

2011 թվականի հունիսի 1-ին «Ջերմուկ Ինտերնեյշնլ» նոր գործարանի բացման արարողությանը անձամբ մասնակցեց Հայաստանի Նախագահ Սերժ Սարգսյանը, ինչը դարձավ նախագծի հանդեպ քաղաքական բարձր ուշադրության ևս մեկ վկայություն:

Նկարում՝ Սերժ Սարգսյանը և

Աշոտ Արսենյանը:

Այդ պահին Աշոտ Արսենյանն վերջնականապես դուրս եկավ հանքային ջուր արտադրողի շրջանակներից՝ «Ջերմուկ Գրուպ»-ը վերածելով ոչ ակտիվային ըմպելիքների տարածաշրջանային շուկայի խոշորագույն խաղացողներից մեկի:

Նոր արտադրության գործարկումն ուղեկցվեց սուր մրցակցային պայքարով հայաստանյան զովացուցիչ ըմպելիքների շուկայում: Ամենանշանավոր դրվագը դարձավ հակամարտությունը Coca-Cola-ի հետ:

2016 թվականին Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության պետական հանձնաժողովը «Կոկա-կոլա Յելլենիկ Բոթլինգ Բամինի Արմենիա» ՓԲԸ-ին տուգանեց 50 միլիոն դրամով՝ շուկայում գերիշխող դիրքի չարաշահման համար:

Հետաքննության հիմք էր հանդիսացել «Ջերմուկ Ինտերնեյշնլ Պեպսի-Կոլա Բոթլեր» ՍՊԸ-ի բողոքը, որում նշվում էր, որ «Դալմա Գարդեն Մոլ» առևտրաժամանցային համալիրի հանրային սննդի տասնմեկ ձեռնարկություններ հրաժարվում էին գնել և իրացնել Pepsi-ի արտադրանքը, այնինչ Coca-Cola-ի ըմպելիքները ներկայացված էին համալիրի բոլոր հաստատություններում: Ստուգման արդյունքներով հանձնաժողովը հանգեց այն եզրակացության, որ Coca-Cola-ն առևտրի կետերին տրամադրել է արտոնյալ պայմաններ՝ բացառապես սեփական արտադրանքի իրացման պայմանով, ինչը ճանաչվեց հակամենաշնորհային օրենսդրության խախտում:

Բրիտանական Վիրջինյան կղզիներ, Pepsi և Արմեն Սարգսյան

Pepsi-նախագիծը դարձավ ոչ միայն «Ջերմուկ Գրուպ»-ի առանցքային ակտիվներից մեկը, այլև խոշոր բիզնեսի և երկրի բարձրագույն քաղաքական ղեկավարության ներկայացուցիչների շահերի հատման կետ: Հենց այս ուղղության շուրջ մի քանի տարի անց հայտնվեցին հրապարակումներ՝ Հայաստանի ապագա նախագահ Արմեն Սարգսյանի հետ կապված կառույցների հնարավոր մասնակցության մասին:

2014 թվականին հայաստանյան քաղաքական և գործարար շրջանակներում ակտիվորեն քննարկվում էր այն տեղեկությունը, թե Հայաստանի նախկին վարչապետ և Մեծ Բրիտանիայում Հայաստանի արտակարգ և լիազոր դեսպան Արմեն Սարգսյանը, ով հետագայում դարձավ երկրի չորրորդ նախագահը, իբր ձեռք է բերել «Ջերմուկ Գրուպ»-ի բաժնետոմսերի 50%-ը: Աշոտ Արսենյանը հրապարակայնորեն հերքում էր այս տեղեկությունները: Այդուհանդերձ, լուրերը շարունակում էին ակտիվորեն քննարկվել, քանի որ մեկ տարի առաջ Արմեն Սարգսյանը վերահսկողություն էր ստացել Pepsi-Cola-ի բաժնետոմսերի խոշոր փաթեթի նկատմամբ և Հարավային Կովկասում Pepsi բրենդի կառավարման իրավունք, այնինչ Հայաստանում Pepsi արտադրանքի իրացումն արդեն իսկ գտնվում էր Արսենյանների ընտանիքի ձեռքում:

Ինքը՝ Արսենյանը, նույնպես հերքում էր Արմեն Սարգսյանի որևէ առնչություն Pepsi-նախագծին: Սակայն, երբ լրագրողները հիշեցրին, որ հենց ինքն է նախկինում զբաղվել Հայաստանում Pepsi արտադրանքի իրացմամբ, գործարարը պատասխանեց. «Դա պատկանում է որդուս»: Այն հարցին, թե արդյոք Արմեն Սարգսյանը բաժնեմաս չի՞ ձեռք բերել այդ բիզնեսում, Արսենյանը հայտարարեց. «Ո՛չ, այն ամբողջությամբ մերն է»:

<https://armtimes.com/hy/article/51023>

Հետագայում «Հետք»-ի հետաքննությունը ցույց տվեց, որ նման ենթադրությունների համար հիմքեր իսկապես գոյություն ունեին: Պարբերականի տվյալներով՝ Արմեն Սարգսյանը վերահսկում էր բրիտանական Վիրջինյան կղզիներում գրանցված «Highbury» ընկերությունների խումբը: Խմբի ընկերություններից մեկը՝ «Highbury Food and Beverage Limited»-ը, 2013 թվականից 50 տոկոս բաժնեմաս է ունեցել Արսենյանների ընտանիքին պատկանող և Pepsi ըմպելիքների ու բնական հյութերի արտադրությամբ զբաղվող «Ջերմուկ Ինտերնեյշնլ Պեպսի-Կոլա Բոթլեր» ՍՊԸ-ում:

2017 թվականի հունվարին «Highbury»-ին պատկանող բաժնեմասը փոխանցվել է բրիտանական Վիրջինյան կղզիներում գրանցված մեկ այլ ընկերության՝ «Elsu Inc.»-ին, որը «Հետք»-ի հետաքննողները նույնպես կապում էին Արմեն Սարգսյանի ընտանիքի հետ:

<https://hetq.am/hy/article/87243>

Չնայած «Ջերմուկ Գրուպ»-ում բաժնեմասի վաճառքի մասին լուրերի հրապարակային հերքումներին, «Հետք»-ի հետաքննությունը փաստաթղթերով հաստատեց Արմեն Սարգսյանի հետ կապված ընկերությունների մասնակցությունը Արսենյանների ընտանիքի Pepsi-նախագծին:

Այսպիսով, Արսենյանների ընտանիքի համագործակցության պատմությունը Pepsi-նախագծի հետ ցույց է տալիս, որ բիզնեսի խոշորագույն ուղղություններից մեկի զարգացումն ուղեկցվել է այնպիսի կառույցների հետ գործընկերությամբ, որոնք «Հետք»-ի հետաքննությունը կապում էր Հայաստանի ապագա նախագահ Արմեն Սարգսյանի հետ: Փաստաթղթերով հաստատված

մասնակցությունը այս նախագծին վկայում է Արսենյանների ընտանիքի և պետության ապագա ղեկավարի հետ ասոցացվող կառույցների միջև համատեղ կոմերցիոն շահերի գոյության մասին:

<https://armenpress.am/hy/article/837437>

«Balkan PET Company»-ի մոլթ պատմությունը

Արսենյանների ընտանիքի բիզնեսի պատմության մեջ ևս մեկ քիչ հայտնի դրվագ դարձավ Բուլղարիայում «Balkan PET Company» ընկերության ստեղծումը, որը գոյություն ունեցավ երկու տարուց էլ պակաս, պաշտոնապես լուծարվեց, սակայն յոթ տարի անց շարունակեց հանդես գալ Վահագն Արսենյանի գույքի հայտարարագրում որպես գործող ակտիվ:

Համաձայն «Հետք»-ի հետաքննության՝ 2016 թվականի հոկտեմբերին Սեդրակ Առուստամյանը, ով գործում էր «Բարգավաճ Հայաստան» կուսակցության առաջնորդ Գագիկ Ծառուկյանի անունից, համաձայնագիր ստորագրեց Վահագն Արսենյանի հետ:

Նույն ամսվա վերջին գործընկերները Բուլղարիայում գրանցեցին «Balkan PET Company» ընկերությունը: Այն ձևակերպված էր Սոֆիայում Գագիկ Ծառուկյանի կողմից ձեռք բերված հանքային ջրերի գործարանի հասցեով, ուներ նվազագույն կանոնադրական կապիտալ, իսկ դրա տնօրեն նշանակվեց «Ջերմուկ Գրուպ»-ի արտաքին առևտրի բաժնի ղեկավար Արսեն Օհանջանյանը:

Ընկերությունը գոյություն ունեցավ մոտ մեկուկես տարի: 2018 թվականի մայիսին լուծարային կառավարիչ նշանակվեց Ռադոստինա Կիրիլովա Նիկոլովան, որից հետո սկսվեց գործունեության դադարեցման ընթացակարգը: Բուլղարական պետական ռեգիստրների տվյալների համաձայն՝ 2018 թվականի դեկտեմբերի 14-ին ընկերությունը պաշտոնապես լուծարվեց:

Չնայած դրան՝ «Balkan PET Company»-ն շարունակում է հանդես գալ Վահագն Արսենյանի 2025 թվականի գույքի հայտարարագրում որպես գործող ակտիվ, ինչը ակնհայտ անհամապատասխանություն է ստեղծում բուլղարական պաշտոնական ռեգիստրների տվյալների և հայտարարագրված տեղեկությունների միջև:

Հայաստանում և Բուլղարիայում գրեթե նույնական անվանումներով երկու ընկերությունների հայտնվելն ինքնին նույնպես գրավել է հետաքննող լրագրողների ուշադրությունը:

Նմանատիպ կորպորատիվ կառույցները կարող են օգտագործվել արտաքին առևտրային գործառնությունների կազմակերպման, Եվրոպական միության տարածքում հումքի ու սարքավորումների գնման, ինչպես նաև լոգիստիկայի և հարկային բեռի օպտիմալացման համար: ԵՄ երկրում սեփական իրավաբանական անձի առկայությունը արտադրողին թույլ է տալիս առանց միջնորդների՝ ուղղակիորեն ձեռք բերել PET նախակադապարներ, պոլիմերներ, սարքավորումներ և այլ նյութեր:

Բացի այդ, նման ընկերությունները պոտենցիալ կերպով կարող են օգտագործվել տրանսֆերային գնագոյացման սխեմաներում, երբ փոխկապակցված կառույցների միջև

մատակարարումներն իրականացվում են ներքին գներով, իսկ հիմնական շահույթը կենտրոնացվում է այլ իրավասության ներքո: Ընդ որում, «Հետք»-ի հետաքննությունը չի պնդում, որ «Balkan PET Company»-ն օգտագործվել է հենց այդպիսի սխեմայով:

<https://hetq.am/ru/article/83109>

Պատգամավոր՝ առանց ձայնի, գործարար՝ ազդեցությամբ

Բիզնեսի ընդլայնմանը զուգահեռ ուժեղանում էր նաև Աշոտ Արսենյանի քաղաքական ազդեցությունը: Ջերմուկի գործարանի ղեկավարից նա անցավ մինչև Ջերմուկի քաղաքապետի ուղին, իսկ այնուհետև գրեթե տասնհինգ տարի ամրապնդվեց Ազգային ժողովում, որտեղ ներկայացնում էր Հայաստանի Հանրապետական կուսակցությունը: Հենց այս ժամանակաշրջանում Արսենյանը վերջնականապես ձևավորվեց որպես Վայոց ձորի մարզի առանցքային քաղաքական-տնտեսական դեմքերից մեկը:

2003 թվականին Աշոտ Արսենյանն առաջին անգամ ընտրվեց Ազգային ժողովի պատգամավոր Հայաստանի Հանրապետական կուսակցությունից: Հետագայում նա ևս երեք անգամ վերընտրվեց ՀՀ ցուցակներով և պահպանեց պատգամավորական մանդատը ընդհուպ մինչև 2018 թվականի իշխանափոխությունը:

Չնայած խորհրդարանում տասնհինգ տարվա աշխատանքին՝ Արսենյանն այդպես էլ չդարձավ ինքնուրույն քաղաքական դեմք: Նրա հանդեպ ամրապնդվեց ամենապասիվ պատգամավորներից մեկի և խոշոր բիզնեսի տիպիկ ներկայացուցչի համբավը, ով Ազգային ժողովում ներկա էր առաջին հերթին իշխանությանը անհրաժեշտ քվեարկություններն ապահովելու համար:

<http://asekose.am/ru/post/qlosn-endimanoum-e>

<https://hraparak.am/am/post/591fc566e3d84d0d37fe0441>

«Ժողովուրդ» թերթը Արսենյանին բնութագրում էր որպես մի պատգամավորի, ում խորհրդարանական գործունեությունը փաստացի հանգում էր լոկ «կոճակ սեղմելուն»:

Խորհրդարանում Արսենյանի պասիվությունը կանոնավոր կերպով դառնում էր լրատվամիջոցների հրապարակումների առարկա: Լրագրողները հարց էին բարձրացնում, թե ինչու է նիստերը համակարգված կերպով բացակայող պատգամավորը շարունակում պահպանել մանդատը: Որպես բացատրություններից մեկ նշվում էր Ազգային ժողովի այն ժամանակվա նախագահ Հովիկ Աբրահամյանի կողմից քաղաքական հովանավորչությունը: Հենց դրանով էին լրատվամիջոցները բացատրում լիազումար նիստերից բազմաթիվ բացակայությունների համար որևէ հետևանքների բացակայությունը:

Քաղաքական հրապարակումներում Արսենյանը հանդես էր գալիս ոչ այնքան որպես ինքնուրույն պատգամավոր, որքան մեծահարուստ գործարար, ով ֆինանսական և քաղաքական աջակցություն էր ապահովում Հանրապետական կուսակցության

ղեկավարությանը: Այլ կերպ ասած՝ նախկին իշխանության համար նրա արժեքը, լրատվամիջոցների գնահատմամբ, որոշվում էր ոչ թե խորհրդարանական գործունեությամբ, այլ ֆինանսական ռեսուրսներով, երաշխավորված լոյալությամբ և ոչ հանրային խնդիրներ լուծելու ունակությամբ:

Սերժ Սարգսյանից դեպի Նիկոլ Փաշինյան. հովանավորի փոփոխությունը

Աշոտ Արսենյանի խորհրդարանական կարիերան և նրա բիզնեսի զարգացման ամենահաջողակ շրջանը համընկան Սերժ Սարգսյանի նախագահության տարիներին: Այս ժամանակահատվածում հայկական մամուլը բազմիցս նրա գործարար հաջողություններն ու քաղաքական ազդեցությունը կապում էր երկրի բարձրագույն ղեկավարության հետ ունեցած մտերիմ հարաբերությունների հետ:

Լրատվամիջոցների տվյալներով՝ Սերժ Սարգսյանը, ինչպես և Հովիկ Աբրահամյանը, կանոնավոր կերպով իրենց արձակուրդի մի մասն անցկացնում էին Ջերմուկում և Արսենյանին պատկանող օբյեկտներում, այդ թվում՝ գերմանական Բադեն-Բադենում գտնվող նրա առանձնատանը: Այս հրապարակումները նախագահի և գործարարի միջև վստահելի հարաբերությունները դիտարկում էին որպես քաղաքականության և բիզնեսի մեջ Արսենյանի դիրքերի ամրապնդման գործոններից մեկը:

Նկարում՝ Սերժ Սարգսյանը, Աշոտ և Վահագն Արսենյանները:

2015 թվականի սեպտեմբերին Սերժ Սարգսյանը Աշոտ Արսենյանին պարգևատրել է «Հայրենիքին մատուցած ծառայությունների համար» 2-րդ աստիճանի մեդալով:

<https://168.am/2015/09/26/542075.html>

Հատկանշական է, որ ընդամենը երեք տարի անց խոշոր բիզնեսի և քաղաքական էլիտայի բազմաթիվ ներկայացուցիչներ, ովքեր նախկինում պետական պարգևներ էին ստացել նախագահի ձեռքից, այդ թվում՝ Սամվել Ալեքսանյանը, Գուրգեն Արսենյանը և այլք, իշխանափոխությունից հետո արագորեն տարածություն պահեցին երկրի նախկին ղեկավարությունից և հարաբերություններ կառուցեցին արդեն նոր քաղաքական թիմի հետ:

Աշոտ Արսենյանը հայտնվեց նրանց թվում, ում հաջողվեց անցավ հաղթահարել քաղաքական տրանզիտը: Նիկոլ Փաշինյանին վարչապետ ընտրելու ժամանակ նա քվեարկեց ի նպաստ նրա և գրեթե դադարեցրեց հրապարակային քաղաքական հայտարարություններ անելը:

Ինչպես ցույց տվեցին հաջորդող իրադարձությունները, իշխանափոխությունը ոչ միայն չթուլացրեց Արսենյանների ընտանիքի դիրքերը, այլև նրա համար քաղաքական ինտեգրման նոր փուլ բացեց: Արդեն շատ չանցած ընտանիքի ներկայացուցիչները առանցքային դիրքեր զբաղեցրեցին «Քաղաքացիական պայմանագրի» համակարգում, իսկ բիզնես խմբի ազդեցությունը պահպանվեց:

Հեղափոխությունից հետո. նոր իշխանություն, նախկին մոդել

Այն մասին, որ Արսենյանների ընտանիքի հարաբերությունները նոր քաղաքական թիմի հետ չսահմանափակվեցին լոյալության մասին հայտարարություններով, վկայում են հետագա իրադարձությունները: Իշխանափոխությունից հետո ընտանիքի հետ կապված ընկերությունները շարունակեցին պետական աջակցություն ստանալ, իսկ բիզնեսի ներկայացուցիչները սկսեցին ֆինանսավորել իշխող թիմին մոտ կանգնած կառույցները:

Այսպես, 2023 թվականի հուլիսի 31-ին Վլադիմիր Պողոսյանը, ով այդ ժամանակ զբաղեցնում էր «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի տնօրենի պաշտոնը, կուսակցական բարեգործական երեկոյի շրջանակներում 2,5 միլիոն դրամ փոխանցեց իշխող «Քաղաքացիական պայմանագիր» կուսակցությանը: Մեկուկես ամիս անց՝ 2023 թվականի սեպտեմբերի 14-ին, կառավարությունը «Ջերմուկ Գրուպ»-ին ազատեց 102,6 միլիոն դրամի չափով մաքսատուրքի վճարումից՝ 8,3 միլիարդ դրամ ընդհանուր արժողությամբ հումքի և սարքավորումների ներկրման ժամանակ:

<https://infocom.am/10021797/>

Ինքնին այս իրադարձությունների հարևանությունը չի վկայում ընկերության և պետության միջև որևէ պայմանավորվածության առկայության մասին: Այդուհանդերձ, իրադարձությունների հաջորդականությունը, որի դեպքում իշխող կուսակցության օգտին արված նվիրատվությունը նախորդել է ընտանեկան բիզնեսին պետական խոշոր արտոնության տրամադրմանը, անխուսափելիորեն հարցեր է առաջացնում նոր քաղաքական համակարգի հետ Արսենյանների ընտանիքի փոխհարաբերությունների բնույթի վերաբերյալ:

Ֆինանսական աջակցությունը տարածվել է նաև վարչապետի տիկնոջ՝ Աննա Հակոբյանի գլխավորած «Իմ քայլը» հիմնադրամի վրա: Հրապարակված տվյալների համաձայն՝ 2024–2025 թվականներին «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ն հիմնադրամին է փոխանցել 10 միլիոն դրամ:

<https://khosnak.am/hu-pայլը-հիմնադրամի-2025-թվականի-նվիրա/>

Այսպիսով, 2018 թվականի իշխանափոխությունը չհանգեցրեց ձևավորված քաղաքական-տնտեսական համակարգից Արսենյանների ընտանիքի դուրսմղմանը: Փոխվեց որոշումների կայացման քաղաքական կենտրոնը, սակայն փոխհարաբերությունների մոդելն ինքնին մնաց ճանաչելի՝ ֆինանսական աջակցություն գործող իշխանության հետ կապված կառույցներին, պետական արտոնություններ ընտանեկան բիզնեսին և ընտանիքի քաղաքական ազդեցության պահպանում՝ արդեն հաջորդ սերնդի ներկայացուցիչների միջոցով:

Նոր իշխանության հին մեղադրանքները

2018 թվականի իշխանափոխությունն առաջացրեց սպասումներ, որ այն պատմությունները, որոնք նախկին ղեկավարության օրոք իրավական գնահատականի չէին արժանացել, կվերանայվեն: Նրանց թվում, ովքեր հույս ունեին օգտվել նոր քաղաքական իրավիճակից, հայտնվեց ռուսաստանաբնակ հայ գործարար Մուրադ Մուրադյանը: Ավելի քան քսան տարի նա հրապարակայնորեն մեղադրում էր Աշոտ Արսենյանին բիզնեսը յուրացնելու և իր գործընկերների նկատմամբ քրեական հետապնդում կազմակերպելու մեջ:

2018 թվականի հուլիսի 26-ին Սանկտ Պետերբուրգում վարչապետ Նիկոլ Փաշինյանի և հայ համայնքի ներկայացուցիչների հանդիպման ժամանակ Մուրադյանը կրկին ներկայացրեց կոնֆլիկտի պատմությունը, որի սկիզբը, նրա խոսքով, թվագրվում է 1996 թվականին: Այն ժամանակ, ինչպես պնդում է գործարարը, ինքը Աշոտ Արսենյանի և Կորյուն Հակոբյանի հետ համատեղ հիմնադրել է «ՄԱԿ» ՓԲԸ-ն, որտեղ յուրաքանչյուրին պատկանում էր բաժնետոմսերի 33%-ը:

Մուրադյանի վարկածով՝ այն բանից հետո, երբ ինքն ու Կորյուն Հակոբյանը Սանկտ Պետերբուրգում ավտովթարի են ենթարկվել և ավելի քան մեկ ամիս գտնվել բուժման մեջ, Աշոտ Արսենյանը ապամոնտաժել է «ՄԱԿ» ՓԲԸ-ին պատկանող ջրագիծը և ապօրինի կերպով իրացրել այն: Բացի այդ, ինչպես պնդում էր Մուրադյանը, Արսենյանը իր կնոջն է վաճառել «Ջերմուկ Շին» տրեստին պատկանող 25 հատ «ԿամԱ2» մակնիշի բեռնատար մեքենաներն ու ծանր տեխնիկան՝ ընդամենը 5 000 ԱՄՆ դոլարով: Մինչդեռ, Մուրադյանի խոսքով, այդ ժամանակահատվածում մեկ «ԿամԱ2» մեքենայի արժեքը գերազանցում էր 10 000 ԱՄՆ դոլարը:

Մուրադյանը պնդում էր, որ Հայաստան վերադառնալուց հետո ինքը Կորյուն Հակոբյանի հետ միասին շուրջ չորսուկես ամիս ապարդյուն փորձել է վերադարձնել գույքը: Նրա խոսքով՝ հենց Արսենյանի բողոքի հիման վրա է Կորյուն Հակոբյանը ենթարկվել քրեական պատասխանատվության և հետագայում դատապարտվել ութ տարվա ազատազրկման, այնինչ ինքը՝ Մուրադյանը, լքել է Հայաստանը և նրա նկատմամբ հետախուզում է հայտարարվել:

Վարչապետի հետ հանդիպման ժամանակ Մուրադյանը նաև հայտարարեց, որ 2003 թվականին իր նկատմամբ մահափորձ է կատարվել, որի կազմակերպման պատասխանատվությունը նա հրապարակայնորեն դրեց Աշոտ Արսենյանի վրա:

Ի պատասխան՝ Նիկոլ Փաշինյանը հայտարարեց, որ կհանձնարարի ստուգել ներկայացված հանգամանքները և ընդգծեց, որ Նոր Հայաստանում քրեական հետապնդումը չպետք է օգտագործվի քաղաքական դրդապատճառներով:

https://www.youtube.com/watch?v=QHpCDa9e1_E

Գրեթե անմիջապես Աշոտ Արսենյանը հանդես եկավ պաշտոնական հայտարարությամբ, որում ամբողջությամբ հերքեց բոլոր մեղադրանքները: Նա Մուրադյանի պնդումներն անվանեց աբսուրդային ու զրպարտչական՝ միտված իր գործարար համբավի վարկաբեկմանը, իսկ հենց Մուրադյանին բնութագրեց որպես քրեական անցյալ ունեցող անձնավորության, ով բազմիցս հայտնվել է տարբեր քրեական պատմությունների մեջ:

<https://pastinfo.am/hy/news/2018/07/29/Մուրադ-Մուրադյանը-հանցավոր-գործելաոճով-Ներգրավված-է-տարատեսակ-քրեական-պատմությունների-մեջ-Աշոտ-Արսենյանի-հայտարարությունը/726219>

Հանրային հակամարտությունը հետագա դատավարական զարգացում չունեցավ: Առկա տվյալների համաձայն՝ Մուրադյանի հայտարարությունները չհանգեցրին Աշոտ Արսենյանի նկատմամբ քրեական գործի հարուցմանը, իսկ կոնֆլիկտն աստիճանաբար դուրս եկավ հանրային օրակարգից՝ սահմանափակվելով կողմերի փոխադարձ մեղադրանքներով:

Ընտրողների կաշառման դրվագը. դատապարտվեց գյուղապետը, բայց ոչ թեկնածուն

Մուրադ Մուրադյանի պատմությունը միակ հին սյուժեն չէր, որը շարունակություն ստացավ իշխանափոխությունից հետո: Արդեն մեկ այլ քրեական վարույթի շրջանակներում ի հայտ եկան հանգամանքներ՝ կապված 2017 թվականի խորհրդարանական ընտրությունների և Աշոտ Արսենյանի օգտին ընտրողների ենթադրյալ կաշառման հետ:

Նկարում՝ Աշոտ Արսենյանը և Միեր Մովսիսյանը

Իրավապահ մարմինների կողմից իրականացված հետաքննության ընթացքում պարզվել էր, որ խորհրդարանական քարոզարշավի ժամանակ Հայաստանի Հանրապետական կուսակցության թեկնածու Աշոտ Արսենյանը Մալիշկա համայնքի ղեկավար Միեր Մովսիսյանին կանխիկ 13 միլիոն դրամ է փոխանցել՝ ընտրողների կաշառումը կազմակերպելու համար: Քննության տվյալներով՝ գումարը նախատեսված էր յուրաքանչյուր ձայնի համար 10 հազարական դրամ վճարելու համար, ինչը պետք է Արսենյանի համար ապահովեր մոտ 1300 ձայն համայնքում: Փաստացի հաջողվել էր հավաքել շուրջ 800 ձայն, որից հետո, ինչպես պարզվել էր քննությունը, Մովսիսյանը Արսենյանին էր վերադարձրել չօգտագործված 5 միլիոն դրամը:

2023 թվականի ապրիլի 28-ին Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը Միեր Մովսիսյանին մեղավոր ճանաչեց ընտրողներին կաշառելու, առանձնապես խոշոր չափերով համայնքային գույքի հափշտակության և պաշտոնեական կեղծիքի մեջ: Նա դատապարտվեց 4 տարի 2 ամիս և 29 օր ազատազրկման՝ երեք տարի ժամկետով տեղական ինքնակառավարման մարմիններում պաշտոններ զբաղեցնելու արգելքով:

Միևնույն ժամանակ հատկանշական է, որ, չնայած քրեական գործի նյութերում շարադրված Աշոտ Արսենյանի կողմից դրամական միջոցների փոխանցման հանգամանքներին, ինքը՝ նախկին պատգամավորը, քրեական պատասխանատվության չենթարկվեց: Այս դրվագի բոլոր իրավական հետևանքները սահմանափակվեցին սխեմայի կատարողներով, այնինչ Արսենյանը դատապարտվածների թվում չհայտնվեց:

<https://armlur.am/824192/>

<https://armlur.am/1263936/>

Խաղաղույք որդու վրա. բիզնեսի հաջորդականությունն ու նոր իշխանությունները

Աշոտ Արսենյանն օրինական ամուսնությունից ունի երկու որդի՝ Արսեն և Վահագն Արսենյանները (ընդ որում՝ լրատվամիջոցներում շրջանառվում են տեղեկություններ նաև երկրորդ ընտանիքի մասին): Հենց կրտսեր որդու միջոցով է վերջին տարիներին ապահովվում ինչպես ընտանեկան բիզնեսի հաջորդականությունը, այնպես էլ ընտանիքի քաղաքական ազդեցությունը: Վահագն Արսենյանը դարձել է Արսենյանների նոր սերնդի ամենակատելի ներկայացուցիչը թե՛ բիզնեսում, թե՛ հանրային քաղաքականության մեջ:

Վահագն Արսենյանը «Ջերմուկ Գրուպ»-ի կազմի մեջ մտնող «Ջերմուկի հանքային ջրերի գործարան» ՍՊԸ-ի միակ բաժնետերն է:

Նկարում՝ Վահագն Արսենյանը

Արսենյանների ընտանիքի և Նոր իշխանության մերձեցման առաջին նշաններն ի հայտ եկան «թավշյա հեղափոխությունից» շատ չանցած: Դեռևս մինչև 2018 թվականի արտահերթ խորհրդարանական ընտրությունները, Նիկոլ Փաշինյանը Վայոց ձորի մարզ կատարած այցի ընթացքում այցելեց Վահագն Արսենյանին պատկանող անասնապահական տնտեսություն: Խոսքը վերաբերում էր անասնաբուծությամբ զբաղվող «Էկո Ֆարմ» և անասնապահության ու բուսաբուծության մեջ մասնագիտացված «Ջերմ Ֆարմ» ընկերություններին (վերջինս առանձնացվել էր «Ջերմուկ Գրուպ»-ի կառուցվածքից): 2019–2020 թվականներին երկու տնտեսություններն էլ անցան ռեստորատոր Դավիթ Երեմյանին պատկանող «Հայր և որդի Երեմյաններ» ընկերության սեփականությանը:

Չինվորական ծառայությունից Վահագն Արսենյանի ազատվելու հանգամանքների հետ կապված քրեական վարույթի կարճումից հետո նրա քաղաքական կարիերան սկսեց սրընթաց կերպով զարգանալ:

<https://factor.am/112093.html>

2021 թվականին Նիկոլ Փաշինյանը նրան նշանակեց Ջերմուկ համայնքի ղեկավար, իսկ ավելի ուշ՝ Վայոց ձորի մարզպետ:

Նկարում՝ Նիկոլ Փաշինյանը և Վահագն Արսենյանը

2026 թվականին Վահագն Արսենյանն ընդգրկվել է «Քաղաքացիական պայմանագիր» կուսակցության համամասնական ցուցակում Ազգային ժողովի ընտրություններում, սակայն հետագայում հրաժարվել է պատգամավորական մանդատից՝ պահպանելով Վայոց ձորի մարզպետի պաշտոնը:

Արսենյանի բիզնես կայսրությունը. ակտիվներ և պետական արտոնություններ

Ներկայումս Արսենյանների ընտանիքի գործառնական ակտիվների զգալի մասը իրավաբանորեն ձևակերպված է Աշոտ Արսենյանի որդու՝ Վայոց ձորի մարզպետ Վահագն Արսենյանի անունով: Միևնույն ժամանակ, համաձայն նրա վերջին գույքի հայտարարագրի, իրեն պատկանող մի շարք ընկերությունների նկատմամբ գույքային իրավունքները հավատարմագրային կառավարման (trust management) են հանձնվել Աշոտ Արսենյանին:

Այսպիսով, կորպորատիվ իրավունքների ձևական սեփականատերը Վահագն Արսենյանն է, մինչդեռ համապատասխան ակտիվների կառավարումն իրականացնում է նրա հայրը: Նմանատիպ կառուցվածք է կիրառվում նաև Վահագն Արսենյանի անունով գրանցված մյուս ձեռնարկությունների նկատմամբ, ինչը համապատասխանում է պետական պաշտոններ զբաղեցնող անձանց համար օրենսդրության պահանջներին:

Հանքային ջրերի և զովացուցիչ ըմպելիքների արտադրություն

Վահագն Արսենյանի վերջին հայտարարագրի համաձայն՝ Նրան է պատկանում ընտանեկան բիզնեսի գլխավոր ընկերության՝ «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի բաժնետոմսերի 100%-ը: Արտադրական հզորությունների կառավարման համար օգտագործվում է փոխկապակցված կառույց հանդիսացող «Ջերմուկի մայր գործարան» ՍՊԸ-ն, որի միակ սեփականատերը նույնպես Վահագն Արսենյանն է:

«Ջերմուկ Գրուպ»-ի կառուցվածքի մեջ են մտնում բուժիչ-սեղանի հանքային ջրի առաջատար բրենդ «Ջերմուկը», բնական աղբյուրի ջրի «Բյուրեղ» բրենդը, ինչպես նաև «Պեպսի-Կոլա Բոթլեր Հայաստան» ձեռնարկությունը: Բացի այդ, ընկերությունն ունի PepsiCo-ի բացառիկ իրավունքներ՝ Հայաստանի տարածքում Pepsi, Mirinda, 7UP ըմպելիքների, ինչպես նաև Aquafina բրենդի ներքո թողարկվող արտադրանքի և ընկերության այլ զովացուցիչ ըմպելիքների արտադրության, շաղման ու բաշխման համար:

Ըներգետիկա և բիզնեսի դիվերսիֆիկացում

Բացի հանքային ջրերի և զովացուցիչ ըմպելիքների արտադրությունից, Արսենյանների ընտանիքը դիվերսիֆիկացրել է բիզնեսը նաև այլ ճյուղերում:

Աշոտ Արսենյանը պահպանում է 100-տոկոսանոց վերահսկողությունը հիդրոէներգետիկայի ոլորտում գործող «Ջերմուկ Հիդրոտեխ» ՍՊԸ-ի նկատմամբ, որը շահագործում է փոքր հիդրոէլեկտրակայաններ Վայոց ձորի մարզում:

Ընտանիքի համեմատաբար նոր ակտիվների թվում է նաև «Ռելուդ» ՍՊԸ-ն, որի բաժնեմասերի 30%-ը պատկանում է Վահագն Արսենյանին: Ընկերությունը մասնագիտացած է ծրագրային ապահովման մշակման, SS ծառայությունների և խորհրդատվության ոլորտում:

Հատկանշական է, որ ընկերության ևս 30% բաժնեմասը պատկանում է Գերմանիայում բնակվող վրացի գործարար Զիբար Խալվաշիին: Նրան է պատկանում Վրաստանի խոշորագույն հեռուստաընկերություններից մեկը՝ «Ռուսթավի-2»-ը, ինչպես նաև մի շարք այլ ընկերություններ: Բացի այդ, Խալվաշին հանդիսանում է Վրաստանում Pepsi-ի համահիմնադիրը և հայտնի է որպես Միխայիլ Սաակաշվիլիի կառավարության ամենահետևողական քննադատներից մեկը:

«Բյուրեղ» բնակելի համալիրը և կապը քաղաքական թիմի հետ

Արսենյանների ընտանիքի ամենախոշոր նախագծերից մեկը Երևանում գտնվող պրեմիում դասի «Բյուրեղ» բնակելի համալիրն է: Ընտանիքի հողիկնզը հանդես է գալիս ոչ միայն որպես նախագծի ներդրող, այլև որպես դրա դեւելոփեր ու կառուցապատող: Համալիրի անվանումը համընկնում է ընտանիքին պատկանող բնական աղբյուրի ջրի «Բյուրեղ» բրենդի հետ:

Թեև համալիրի կառուցապատողը «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ն է, շինարարական աշխատանքներն իրականացնում է «ՄԼ Մայնինգ» ընկերությունը, որը պատկանում է Հատուկ քննչական ծառայության աշխատակազմի նախկին ղեկավար Դավիթ Սուքիասյանին, իսկ ճարտարապետական մասն ապահովում է Քաղաքաշինության պետական կոմիտեի նախկին նախագահ Նարեկ Սարգսյանին պատկանող ճարտարապետական արվեստանոցը: «Բյուրեղ»

համալիրը բաղկացած է յոթ բնակելի շենքերից (որոնցից մեկը 25-հարկանի է) և երկու բիզնես կենտրոններից, ինչպես նաև ներառում է 1,2 հեկտար կանաչապատ գոտի:

Հայ հետաքննող լրագրողների տվյալներով՝ իշխող «Քաղաքացիական պայմանագիր» կուսակցության հետ համագործակցող կառուցապատողների խոշոր էլիտար բնակելի համալիրները մեծ պահանջարկ ունեն գործող պաշտոնյաների, պատգամավորների և նրանց հետ կապված գործարարների շրջանում: «Բյուրեղ» համալիրում բնակարանների ձեռքբերումը քաղաքական թիմի ներկայացուցիչների համար ոչ միայն քաղաքի կենտրոնում իրացվելի բնակարան գնել է, այլև փոխգործակցության ձև կառուցապատողի հետ, որի շահառուն Վայոց ձորի գործող մարզպետի ընտանիքն է:

Լրագրողները, ուսումնասիրելով պաշտոնատար անձանց բաց հայտարարագրերը, պարզել են, որ «Բյուրեղ» էլիտար համալիրում բնակարաններ են ձեռք բերել Նիկոլ Փաշինյանի իշխող թիմի մի շարք առանցքային ներկայացուցիչներ:

Այսպես, համաձայն հետաքննությունների տվյալների՝ Հայաստանի պաշտպանության նախարար Սուրեն Պապիկյանը բնակարանը «Բյուրեղ» համալիրում ձեռք է բերել շուկայական արժեքից ավելի քան երկու անգամ էժան՝ մոտ 168 հազար ԱՄՆ դոլարով՝ շուրջ 412 հազար դոլար գնահատված շուկայական արժեքի դեպքում:

https://hetq.am/hy/article/153676?fbclid=IwAR0-tAUaP9t8M5jUEBgDOJ8fzcUc_C_16DONk331-cIPKvVTcNnUt0_SniM

Ազգային ժողովի նախագահ Ալեն Սիմոնյանը նույնպես բնակարան է ձեռք բերել այս բնակելի համալիրում: Համաձայն հայտարարագրի՝ գնումը ֆինանսավորվել է 48,325 միլիոն դրամի չափով վարկի հաշվին, որը ստացվել է «ՀայԷկոնոմբանկ»-ից. Վերջինս պատկանում է գործարար և «Քաղաքացիական պայմանագիր» կուսակցությունից պատգամավոր Խաչատուր Սուքիասյանի ընտանիքին:

Լրատվամիջոցների տվյալներով՝ այս բնակելի համալիրում բնակարաններ ունեն նաև Հայաստանի Հանրապետության կառավարության աշխատակազմի ղեկավար Արայիկ Հարությունյանը, ԱՄՆ-ում Հայաստանի դեսպան, մշակույթի նախկին նախարար Լիլիթ Մակունցը, ինչպես նաև Վայոց ձորի նախկին մարզպետ, այժմ Ազգային ժողովի պատգամավոր Տրդատ Սարգսյանը:

Սանատորա-հյուրանոցային բիզնեսը և ազգականների ակտիվները

Բացի ըմպելիքների արտադրությունից և դաշտավայրերից, Արսենյանների ընտանիքը ներկայացված է նաև սանատորա-հյուրանոցային բիզնեսում: Մասնավորապես, ընտանիքը հանդիսանում է Զերմուկի «Armenia Wellness & Spa Hotel» համալիրի համասեփականատերը, որը ստեղծվել է պատմական «Արմենիա» առողջարանի բազայի վրա:

Ընտանեկան ակտիվների մի մասը լրատվամիջոցները կապում են Աշոտ Արսենյանի եղբոր՝ Անաստաս Արսենյանի հետ:

Համաձայն հրապարակումների՝ նրա անունը շրջանառվում է «Գնդեվազի թռչնաֆաբրիկա», «Բարենորոգում», «Արս Անի Գրուպ» ՓԲԸ, «Ջերմուկ Գոհար» ՍՊԸ, ինչպես նաև օգտակար հանածոների հանքավայրերի շահագործման լիցենզիաներ ունեցող «Արսկար» ՍՊԸ ընկերությունների սեփականատերերի կամ բենեֆիցիարների թվում:

2026 թվականի մարտին «Արսկար» ընկերությունը պայմանագիր է կնքել Չիրակի հրաբխային խարամի հանքավայրի շահագործման վերաբերյալ, որի կապակցությամբ դեռևս 2015 թվականին Շրջակա միջավայրի նախարարությունը գտնում էր, որ «գործունեության իրականացումը որոշակի ազդեցություն կունենա շրջակա միջավայրի վրա»:
<https://env.am/ru/obyavleniya/obshestvennye-slushaniya/657>

Բացի այդ, լրատվամիջոցները հայտնում էին «Արփա-1» ավազակոպճային հանքավայրի շահագործման վերաբերյալ ընկերության ծրագրերի մասին:

«ԱՐՄՔԱՐ» ՍՊԸ						
				 Հայկա տարբերակ		 ՏՄ տարբերակ
Ամ 2002-10-02	Ամ 2002-10-17	Ամ 2006-07-12	Ամ 2007-05-04	Ամ 2009-06-02	Ամ 2012-05-10	Ամ 2015-05-21
Նախագահական						
Լուծարման գործընթացում գտնվելու կամ գործունեության (գործընթաց) դադարման մասին պետական միասնական գրանցամատյանում տեղեկություններ գրառված չեն:						
Գրանցման համար		20.110.00318	Գրանցման ամսաթիվ		2015-05-21	247 39038929
Հիմնադրման ամսաթիվ		2002-10-02	ՀՎՀՀ		09103229	Կանոնադրական կապիտալը ՀՀ Դրամով 10,000,000
* * * * *						
Մասնակիցներ						

Այսպիսով, Արսենյանների ընտանիքի բիզնեսը չի սահմանափակվում միայն հանքային ջրերի և զովաջուցիչ ըմպելիքների արտադրությամբ: Ընտանիքի անդամների և մերձավոր ազգականների անուններով գրանցված ընկերությունների միջոցով խմբի շահերն ընդգրկում են հյուրանոցային բիզնեսը, օգտակար հանածոների արդյունահանումը, շինարարական ինդուստրիան, հիդրոէներգետիկան, գյուղատնտեսությունը, տեղեկատվական տեխնոլոգիաները և այլ ուղղություններ:

<https://old.e-register.am/am/companies/1531023/declaration/d16bf49d-dea3-4b2d-a1ea-166b22b2aach>
https://old.e-register.am/ru/companies/1039767/declaration/125f6d52-37c8-44c2-927d-ddc3d0cbb8d0?utm_source=chatgpt.com
<https://hetq.am/ru/article/68568>
<https://hetq.am/hy/article/159121>

<https://www.panarmenian.net/m/eng/news/326930>

<https://hetq.am/ru/article/153898>

<https://hetq.am/ru/article/153676>

<https://www.shantnews.am/news/view/466337.html>

<https://www.hetq.am/hy/article/106800>

https://papagal.bg/eik/204276489/49af#google_vignette

<https://companybook.bg/search/companies?name=%D0%91%D0%B0%D0%BB%D0%BA%D0%B0%D0%BD+%D0%9F%D0%95%D0%A2+%D0%9A%D1%8A%D0%BC%D0%BF%D0%B0%D0%BD%D0%B8+%D0%9E%D0%9E%D0%94&lang=en>

Մոխրագույն սխեմաներն ու միլիարդների հասնող պետական արտոնությունները

«Balkan PET Company»-ի պատմությանն Արսենյանների ընտանիքը կրկին վերադառնում է Վահագն Արսենյանի արդեն վերջին գույքի հայտարարագրում: Չնայած այն հանգամանքին, որ, համաձայն բուլղարական պետական ռեգիստրների, ընկերությունը պաշտոնապես լուծարվել է դեռևս 2018 թվականի դեկտեմբերին, 2025 թվականի հայտարարագրում այն շարունակում է շրջանառվել որպես նրան պատկանող ակտիվ:

Համաձայն 2025 թվականի հայտարարագրի՝ Վահագն Արսենյանին է պատկանում «Balkan PET Company» ընկերության բաժնեմասերի 50%-ը:

Պաշտոնապես ձեռնարկությունը մասնագիտացած էր PET նախակադապարների՝ շշերի պատրաստման համար նախատեսված պլաստիկ նախապատրաստվածքների արտադրության մեջ: Մինևույն ժամանակ, լրատվամիջոցների մի շարք հրապարակումներում պնդվում էր, որ ընկերությունն օգտագործվել է որպես այսպես կոչված «մոխրագույն կառույց»՝ հարկումը օպտիմալացնելու նպատակով:

Region...

Legal f...

Status...

VAT...

Activit...

All

All

By releva...

Search

Reg. year from

Reg. year to

Reg. date from

Reg. date to

All

All

Search Results

Found 4 companies

Export to Excel

ЕИК	ИМЕ	РЕГИОН	СТАТУС	ДДС	КОНТАКТИ	REVENUE
204276489	Балкан ПЕТ Къмпани ООД Balkan PET Company	София (столица)	Неактивна	Нерегистрирана	Email Phone Website	No No No -
101601080	БАЛКАН КЪМПАНИ-1 ЕООД BALKAN KAMPANI-1	Благоевград	Активна	Регистрирана	Email Phone Website	No No No 0 - 100K BGN
175127475	БАЛКАНИЯ КЪМПАНИ ЕООД BALKANIA KAMPANI	София (столица)	Активна	Нерегистрирана	Email Phone Website	No No No -
122015244	НЕМЕТ БАЛКАН КЪМПАНИ ЕООД	София	Активна Проводник	Нерегистрирана	Email Phone Website	No Yes No -

Ընտանիքի մեկ այլ ակտիվ էր հանդիսանում «Գոլդ Կապ» ՍՊԸ-ն, որտեղ Աշոտ Արսենյանը ընկերության հիմնադրման պահից՝ 2019 թվականից մինչև 2024 թվականը, ուղղակիորեն տնօրինում էր 50 տոկոս բաժնեմասը, որից հետո այն վաճառեց Հակոբ Հակոբյանին: Ընկերությունը մասնագիտացած էր պլաստիկե կափարիչների արտադրության մեջ և հանդիսանում էր այն ձեռնարկություններից մեկը, որոնք մասնակցում էին պետական մաքսային արտոնությունների ստացում նախատեսող ներդրումային ծրագրերին:

<https://www.hetq.am/ru/article/106800>

Արսենյանների ընտանիքի ընկերություններին տրամադրվող պետական աջակցության համակարգը մանրամասնորեն ներկայացված է ստորև:

Միլիարդների հասնող արտոնություններ ցանկացած իշխանության օրոք

Աշոտ Արսենյանի բիզնես կայսրության զարգացման բնորոշ առանձնահատկություններից մեկը դարձավ նրա ձեռնարկություններին ցուցաբերվող բազմամյա պետական աջակցությունը: Անկախ քաղաքական իշխանության փոփոխությունից՝ ընտանիքի ընկերությունները շարունակում էին հարկային և մաքսային արտոնություններ ստանալ տարբեր ներդրումային ծրագրերի շրջանակներում: Ինչպես ցույց են տալիս կառավարության որոշումները, պետական արտոնություններ տրամադրվել են ինչպես երկրի նախկին ղեկավարության օրոք, այնպես էլ Նիկոլ Փաշինյանի թիմի իշխանության գալուց հետո:

2015 թվականի դեկտեմբերի 17-ին կառավարությունը՝ վարչապետ Դավիթ Աբրահամյանի գլխավորությամբ, որոշում կայացրեց «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ին երեք տարի ժամկետով հետաձգել սարքավորումների ներմուծման դեպքում հաշվարկվող ավելացված արժեքի հարկի վճարումը: Այդ պահին Էկոնոմիկայի նախարար Կարեն Ծճմարիտյանը հայտնեց, որ ընկերությունը մտադիր է շուրջ 5 միլիարդ դրամ ներդնել հանքային և աղբյուրի ջրերի արտադրության ու շաղցման նոր գործարանի կառուցման մեջ, որից 3,46 միլիարդ դրամը նախատեսված էր ժամանակակից եվրոպական սարքավորումների ձեռքբերման համար:

Արդեն մեկ շաբաթ անց՝ 2015 թվականի դեկտեմբերի 24-ին, կառավարությունը հավանություն տվեց ընկերության համար սարքավորումների և բաղադրիչների ներմուծման լրացուցիչ մաքսային արտոնություններին: Ներկայացված նախագծի համաձայն՝ ներդրումների ընդհանուր ծավալը պետք է կազմեր 10,5 միլիարդ դրամ, իսկ տարեկան արտադրանքի կանխատեսվող ծավալը՝ շուրջ 26 միլիարդ դրամ, որի մեծ մասը նախատեսված էր արտահանման համար:

Իշխանափոխությունից հետո Արսենյանների ընտանիքի ձեռնարկությունների պետական աջակցությունը չդադարեց:

Միայն 2019 թվականի ընթացքում Նիկոլ Փաշինյանի կառավարությունը երեք անգամ որոշում է կայացրել ընտանիքի ընկերություններին արտոնություններ տրամադրելու մասին:

2019 թվականի մայիսի 23-ին «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ն ազատվեց 34 միլիոն դրամի չափով ներմուծման մաքսատուրքի վճարումից: Կառավարության որոշման համաձայն՝ ընկերությունը նախատեսում էր 363,1 միլիոն դրամ ներդնել Շվեդիայից և Գերմանիայից սարքավորումների ձեռքբերման համար, ստեղծել 13 նոր աշխատատեղ՝ 350 հազար դրամ միջին աշխատավարձով:

2019 թվականի հուլիսի 11-ին կառավարությունը կրկին մաքսային արտոնություններ տրամադրեց ընկերությանը: Նոր ներդրումային ծրագիրը նախատեսում էր 281,5 միլիոն դրամի ներդրում, 640 միլիոն դրամի արտադրանքի թողարկում (որից շուրջ 590 միլիոն դրամը պլանավորվում էր արտահանել ԵԱՏՄ երկրներ), ինչպես նաև 11 աշխատատեղի ստեղծում:

2019 թվականի օգոստոսի 29-ին կառավարությունը կայացրեց ամենախոշոր որոշումը՝ մաքսային արտոնություններ տրամադրելով միանգամից Արսենյանների ընտանիքի հետ կապված երկու ընկերությունների: «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ն ազատվեց 804 միլիոն դրամի տուրքերի վճարումից՝ ավելի քան 20 միլիարդ դրամ արժողությամբ ներդրումային ծրագրի իրականացման շրջանակներում, որը նախատեսում էր պոլիմերային տարաների արտադրության համար Հնդկաստանից, Սաուդյան Արաբիայից և Լյուքսեմբուրգից սարքավորումների ու հումքի ներմուծում: Նույն օրը «Գոլդ Կապ» ընկերությունը, որտեղ բաժնեմաս ուներ Աշոտ Արսենյանը, ստացավ 269 միլիոն դրամի արտոնություն՝ պլաստիկ կափարիչների արտադրության համար շուրջ 4 միլիարդ դրամ արժողությամբ պոլիէթիլենի ներմուծման նպատակով: Երկու ընկերություններին տրամադրված մաքսային արտոնությունների ընդհանուր ծավալը կազմեց 1 միլիարդ 73 միլիոն դրամ:

Հաջորդող տարիներին պետական աջակցության տրամադրման պրակտիկան շարունակվեց.

2021 թվականի հոկտեմբերի 21-ին կառավարությունը հավանություն տվեց «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի հերթական արտոնությանը՝ շուրջ 188 միլիոն դրամ արժողությամբ տեխնիկայի ներմուծման համար:

2022 թվականի փետրվարի 5-ին ընկերությունը ստացավ նոր մաքսային արտոնություն՝ 250 միլիոն դրամի չափով: Այդ պահին Վահագն Արսենյանն արդեն զբաղեցնում էր Ջերմուկ համայնքի ղեկավարի պաշտոնը: Ծրագրի շրջանակներում ձեռնարկությունը պարտավորվեց ներդնել շուրջ 3,9 միլիարդ դրամ և ստեղծել երեք նոր աշխատատեղ, ընդ որում՝ թողարկվող արտադրանքի ավելի քան 80%-ը պլանավորվում էր արտահանել ԱՄՆ, ԱՄԷ, Եվրոպական միության երկրներ և Վրաստան:

2023 թվականի սեպտեմբերի 14-ին կառավարությունը կրկին ազատեց ընկերությանը մաքսատուրքերի վճարումից, այս անգամ՝ 102,6 միլիոն դրամի չափով: Արտոնությունը տրամադրվեց 8,3 միլիարդ դրամ արժողությամբ ներդրումային ծրագրի շրջանակներում, որը նախատեսում էր սառնարանային կիսակցորդների, թամբային քարշակների և պոլիէթիլենային հումքի ներմուծում: Ընկերությունը հայտարարեց 32 նոր աշխատատեղի ստեղծման մասին:

2024 թվականի հունիսի 20-ին «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ն ստացավ հերթական արտոնությունը՝ 576 միլիոն դրամի չափով՝ 10,3 միլիարդ դրամ ընդհանուր արժողությամբ ապրանքների ներմուծման համար: Ծրագրով նախատեսվում էր հումքի ձեռքբերում պոլիէթիլենային ջերմակծկվող թաղանթի արտադրության, ինչպես նաև արտադրանքի տեղափոխման համար տեխնիկայի գնման համար:

2024 թվականի նոյեմբերի 15-ին կառավարությունը կրկին ազատեց ընկերությանը մաքսատուրքերի վճարումից՝ 25,2 միլիոն դոլար արժողությամբ ավտոպարկի արդիականացման նախագծի շրջանակներում: Ներդրումային ծրագիրը նախատեսում էր տասը միավոր DAF XF 480 FT թամբային քարշակների և տասը միավոր Krone SDP 27 սառնարանային կիսակցորդների ձեռքբերում:

2026 թվականի հունվարի 8-ին ընկերությունը ստացավ հերթական մաքսային արտոնությունը՝ 18 միլիոն դրամի չափով՝ 224,4 միլիոն դրամ արժողությամբ սարքավորումների և հումքի ներմուծման համար: Այդ ժամանակ «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի բաժնետոմսերի 100%-ն արդեն պատկանում էր Վայոց ձորի մարզպետ Վահագն Արսենյանին, ով ավելի վաղ կորպորատիվ իրավունքները հավատարմագրային կառավարման էր հանձնել իր հորը՝ Աշոտ Արսենյանին: Կառավարության նյութերի համաձայն՝ ձեռնարկությունում աշխատում էր 558 մարդ՝ 577 հազար դրամ միջին աշխատավարձով:

2026 թվականի հունիսի 4-ին կառավարությունն ընդունեց արտոնությունների տրամադրման ևս մեկ որոշում՝ 3,4 միլիարդ դրամ ծավալով ներդրումային ծրագրի շրջանակներում, որը նախատեսում էր հումքի ձեռքբերում պոլիէթիլենային թաղանթի արտադրության համար:

Այսպիսով, անկախ քաղաքական իշխանության փոփոխությունից, Արսենյանների ընտանիքի ձեռնարկությունները ավելի քան տասը տարի շարունակ կանոնավոր կերպով ստացել են պետական հարկային և մաքսային արտոնություններ: Միայն պաշտոնապես արձանագրված տրամադրված մաքսային արտոնությունների ծավալը դիտարկվող ժամանակահատվածում գերազանցել է 2,3 միլիարդ դրամը՝ չհաշված ԱԱԶ-ի վճարման հետաձգումները և պետական աջակցության այլ միջոցները:

<https://168.am/2022/02/05/1648359.html>

<https://www.hetq.am/hy/article/106800>

<https://civilnet.am/hy/news/995263>

<https://www.1in.am/3020019.html>

<https://hetq.am/hy/article/103944>

<https://www.hetq.am/hy/article/160077>

<https://arm.sputniknews.ru/20240620/jermuk-grupy-magsaturqic-azatman-576-mln-drami-artvonutjun-stacav-77395693.html>

<https://bm.ge/en/news/armenian-jermuk-group-to-invest-252-million-in-fleet-modernization>

<https://news.am/ru/news/1040884>

[https://arka.am/news/business/dzhermuk_grupp_poluchila_lgoty_ot_pravitelstva_investprogramm_a_kompanii_sostavit_281 mln_dramov /](https://arka.am/news/business/dzhermuk_grupp_poluchila_lgoty_ot_pravitelstva_investprogramm_a_kompanii_sostavit_281 mln_dramov/)

<https://www.panorama.am/ru/news/2019/05/23/%D0%9F%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE-%D0%90%D1%80%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F-%D0%94%D0%B6%D0%B5%D1%80%D0%BC%D1%83%D0%BA-%D0%B3%D1%80%D1%83%D0%BF%D0%BF/2118642>

ՀԱՎԱԿՈՌՈՒԴՑԻՈՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՆԱԽԱԶԵՌՆՈՒԹՅՈՒՆ

Պետական գնումներ. պայմանագրերի աճը իշխանափոխությունից հետո

Չնայած այն հանգամանքին, որ «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ն Հայաստանում հանքային և աղբյուրի շշալցված ջրի միակ արտադրողը չէ, ընկերության արտադրանքի պետական գնումները վերջին տարիների ընթացքում իրականացվել են կանոնավոր հիմունքներով:

Եթե 2016–2018 թվականներին ընկերության հետ կնքված մեկ պետական պայմանագրի առավելագույն արժեքը չէր գերազանցում 600 հազար դրամը, ապա գործող կառավարության իշխանության գալուց հետո պետական գնումների ծավալները սկսեցին կայուն կերպով աճել:

Պատվարտող	Պայմանագրի ծախսվելը	Շահութան մասնակից	ՀՀՀՀ կողմից համաձայնեցված	Պայմանագրի կնքման ամսաթիվ	Գնման ընթացակարգ	Գնման առարկայի անվանում	Պայմանագրի ընդհանուր գումարը	Պայմանագրի գումարը առկա ֆինանսական միջոցներով	Հաշվարկված տևածություն	Պայմանագիր	Հանձնման/ ընդունման արժանագրություններ	Ապրանքների մատակարարման հարկային հաշիվ	Եզրակացություն
ՀՊ Գլխավորների նախարարություն	ՀՊ ՀՆ ԱԶԳԱՅԻՆ 26/16	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	28/09/2016	ԸՆԿՐ	Եղապետ խմբի ջուր	600000	600000	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Ազգային ժողով	U6452300121	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	02/02/2017	ԸՆԿՐ	Պաշտոնական պատվիրակությունների ընդունման համար հանգանի ջուր	308000	308000	7000	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Կառավարության կառավարման և նախարարության նախարարության ցուցանիշներ	ՀՊՀԸՆԿԱՅԻՆ ԸՆԿԱՅԻՆ 17/16	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	31/03/2017	ԸՆԿՐ	ԼՈՐԿԱՅԱՑՈՒՑՈՒՄԻ ՏԱՆԿԱՅԻՆ ԳՆԱՅԻՆ ՍԱՆԻՏԱՐ	299960	299960	40	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Ազգային ժողով	ՀՊ ԱԶ ՍԱՆԿԱՅԻՆ 17/1-12/1	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	28/07/2017	ԸՆԿՐ	Պաշտոնական պատվիրակությունների ընդունման համար հանգանի ջուր	286340	286340	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Ազգային ժողով	U0209760781	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	28/09/2016	ԸՆԿՐ	Պաշտոնական պատվիրակությունների ընդունման համար հանգանի ջուր	276000	276000	6000	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Ազգային ժողով	U3925234429	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	19/09/2017	ԸՆԿՐ	Պաշտոնական պատվիրակությունների ընդունման համար հանգանի ջուր	251800	251800	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Ազգային ժողով	U0781971849	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	25/04/2017	ԸՆԿՐ	Պաշտոնական պատվիրակությունների ընդունման համար հանգանի ջուր	237800	237800	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)

Պատվարտող	Պայմանագրի ծախսվելը	Շահութան մասնակից	ՀՀՀՀ կողմից համաձայնեցված	Պայմանագրի կնքման ամսաթիվ	Գնման ընթացակարգ	Գնման առարկայի անվանում	Պայմանագրի ընդհանուր գումարը	Պայմանագրի գումարը առկա ֆինանսական միջոցներով	Հաշվարկված տևածություն	Պայմանագիր	Հանձնման/ ընդունման արժանագրություններ	Ապրանքների մատակարարման հարկային հաշիվ	Եզրակացություն
ՀՊ Գլխավորների նախարարություն	ՀՊ ՀՆ ԱԶԳԱՅԻՆ 26/27	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	12/05/2026	ՍԱ	պատվիրակությունների ընդունման շրջանակում ՀՀՀՀ-ի ջուր	1051920	1051920	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
«Պաշտոն» ՓԲԸ	ՀՊ ՍԱՆԿԱՅԻՆ 26/02	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	23/01/2026	ՍԱ	Խմելու ջուր	973440	973440	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Կառավարության կառավարման և նախարարության կառավարման	A3303030722	«Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ	09001005	28/04/2025	ՍԱ	ԼՈՐԿԱՅԱՑՈՒՑՈՒՄԻ ՏԱՆԿԱՅԻՆ ԳՆԱՅԻՆ ՍԱՆԻՏԱՐ	950400	950400	0	Բեռնել (2)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Գլխավորների նախարարություն	ՀՊ ՀՆ ԱԶԳԱՅԻՆ 24/15	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	20/02/2024	ՍԱ	ԼՈՐԿԱՅԱՑՈՒՑՈՒՄԻ ՏԱՆԿԱՅԻՆ ԳՆԱՅԻՆ ՍԱՆԻՏԱՐ	825000	825000	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
«Պաշտոն» ՓԲԸ	ՀՊ ՍԱՆԿԱՅԻՆ 21/1-1	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	08/01/2021	ՍԱ	Խմելու ջուր	813120	813120	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
«Պաշտոն» ՓԲԸ	ՀՊ ՍԱՆԿԱՅԻՆ 22/01-1	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	12/01/2022	ՍԱ	Խմելու ջուր	744000	744000	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
«Պաշտոն» ՓԲԸ	ՀՊ ՍԱՆԿԱՅԻՆ 25/53	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	28/04/2025	ՍԱ	Խմելու ջուր	629280	629280	0	Բեռնել (1)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Կառավարության կառավարման և նախարարության կառավարման	A1869501497	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	13/10/2023	ՍԱ	ԼՈՐԿԱՅԱՑՈՒՑՈՒՄԻ ՏԱՆԿԱՅԻՆ ԳՆԱՅԻՆ ՍԱՆԻՏԱՐ	608200	608200	0	Բեռնել (2)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)
ՀՊ Կառավարության կառավարման և նախարարության կառավարման	A8502942163	Ջերմուկ Գրուպ ՓԲԸ	09001005	28/04/2024	ՍԱ	ԼՈՐԿԱՅԱՑՈՒՑՈՒՄԻ ՏԱՆԿԱՅԻՆ ԳՆԱՅԻՆ ՍԱՆԻՏԱՐ	608200	608200	0	Բեռնել (2)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)	Բեռնել (0)

Միաժամանակ ավելանում էր նաև կնքվող պայմանագրերի քանակը: Այսպես, 2019 թվականին «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի հետ կնքվել է 58 պետական պայմանագիր, ընդ որում՝ մեկ պայմանագրի առավելագույն արժեքը կազմել է 300 հազար դրամ:

Արդեն 2020 թվականին պայմանագրերի քանակն աճել է մինչև 92, իսկ մեկ պայմանագրի առավելագույն գումարը հասել է 487,5 հազար դրամի:

2021 թվականին կնքվել է 96 պետական պայմանագիր, իսկ դրանցից ամենախոշորի արժեքն աճել է մինչև 813 հազար դրամի:

2022 և 2023 թվականներին նկատվել է պետական գնումների քանակի որոշակի նվազում, սակայն վերադարձ 2019 թվականի ցուցանիշներին տեղի չի ունեցել: 2022 թվականին ընկերության հետ կնքվել է 76 պայմանագիր, 2023 թվականին՝ 77: Մեկ պայմանագրի առավելագույն արժեքը կազմել է համապատասխանաբար 744 հազար և 608 հազար դրամ:

2024 թվականին պետական գնումների աճը վերսկսվել է: Կնքված պայմանագրերի քանակն ավելացել է մինչև 81, իսկ մեկ պայմանագրի առավելագույն արժեքը հասել է 825 հազար դրամի:

2025 թվականին կնքվել է 83 պետական պայմանագիր, ընդ որում՝ մեկ պայմանագրի առավելագույն գումարը կազմել է 950,4 հազար դրամ:

2026 թվականի հուլիսի 13-ի դրությամբ ընկերության հետ արդեն կնքվել է 50 պետական պայմանագիր, ընդ որում՝ դրանցից ամենախոշորների արժեքը ռեկորդային է դարձել ողջ դիտարկվող ժամանակահատվածի համար:

Ամենախոշորը ՀՀ ֆինանսների նախարարության հետ կնքված պայմանագիրն է՝ 1 051 920 դրամ գումարի չափով: Խոշորագույնների թվում են նաև «Հայփոստ»-ի հետ պայմանագրերը՝ 973 440 դրամ, Զննչական կոմիտեի հետ՝ 500 հազար դրամ, Շրջակա միջավայրի նախարարության հետ՝ 422 հազար դրամ, Կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի նախարարության հետ՝ 375 հազար դրամ, ինչպես նաև մի շարք այլ պետական կառույցների հետ կնքված պայմանագրերը:

Այսպիսով, սկսած 2020 թվականից՝ նկատվում է ոչ միայն «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի հետ կնքվող պետական պայմանագրերի քանակի ավելացում, այլև առանձին գնումների առավելագույն արժեքի հետևողական աճ:

Հանրապետական միլիոնատիրոջից դեպի ընտանեկան թրաստ

Ընտանիքի կարողության մասշտաբների մասին պատկերացում են տալիս գույքի հայտարարագրերը, որոնք Աշոտ Արսենյանը պարտավոր էր ներկայացնել իր քաղաքական գործունեության ընթացքում: Աշոտ Արսենյանը զբաղեցրել է մի քանի պետական և ընտրովի պաշտոններ, որոնք ընկնում էին գույքի և եկամուտների պարտադիր հայտարարագրման ռեժիմի տակ: Վերջին հասանելի հայտարարագիրը վերաբերում է 2017 թվականին, երբ Արսենյանն Ազգային ժողովի ընտրություններին առաջադրվում էր նախկին իշխող Հայաստանի Հանրապետական կուսակցության ցուցակներով: 2018 թվականի իշխանափոխությունից հետո

Նա այլևս չի զբաղեցրել պաշտոններ, որոնք նախատեսում էին հայտարարագրի պարտադիր ներկայացում:

Համաձայն հրապարակված հայտարարագրի՝ հայկական լրատվամիջոցները Արսենյանին անվանում էին խորհրդարանական ընտրությունների ամենաունենոր թեկնածուներից մեկը: Տարվա արդյունքներով նրա համախառն եկամուտը գերազանցել է 1,6 միլիարդ դրամը, ընդ որում՝ նա հայտարարագրել էր նաև զգալի դրամական միջոցներ հայկական դրամով և ԱՄՆ դոլարով:

Հայտարարագրի ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ Աշոտ Արսենյանը 207 միլիոն դրամի չափով փոխառություն է ստացել իր որդուց՝ Վահագն Արսենյանից, ինչպես նաև 210 միլիոն դրամ՝ որպես նվիրատվություն կնոջից՝ Գայանե Մկրտչյանից: Պետական ռեգիստրի տվյալների համաձայն՝ Գայանե Մկրտչյանը ամուսնու հետ համատեղ բաժնեմաս է ունեցել «Փրայմ պրոդուկտս» ընկերությունում, որի գործունեությունն ներկայումս դադարեցված է:

Բացի այդ, Արսենյանը հայտարարագրել է 253 միլիոն դրամ և 4 միլիոն ԱՄՆ դոլար կանխիկ դրամական միջոցներ: Այսպիսով, հայտարարագրի ներկայացման պահին նրա դրամական ակտիվների ընդհանուր ծավալը կազմում էր շուրջ 4,5 միլիոն ԱՄՆ դոլար:

Հայտարարագրի ներկայացման պահին Աշոտ Արսենյանին էր պատկանում «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի բաժնետոմսերի 77,37%-ը և «Ջերմուկ Հիդրոտեխ» ընկերության բաժնետոմսերի 50%-ը:

Հայտարարագրում արտացոլված էին նաև անշարժ գույքի չորս օբյեկտներ՝ երկու բնակարան (Երևանում և Ջերմուկում), շինություն և հողամաս Գնդեվազ գյուղում, ինչպես նաև 2013 թվականի արտադրության Mercedes-Benz E250 ավտոմեքենա:

Սեփականության վերաբաշխումը. Վահագն Արսենյանի հայտարարագիրը

Աշոտ Արսենյանի հանրային քաղաքականությունից հեռանալուց հետո ընտանիքի ֆինանսական դրության մասին տեղեկատվության հիմնական աղբյուր դարձան նրա որդու՝ Վայոց ձորի մարզպետ Վահագն Արսենյանի գույքի հայտարարագրերը: Հենց դրանք են թույլ տալիս հետազոծել, թե ինչպես է փոխվել ընտանեկան բիզնեսի սեփականության կառուցվածքը:

Վահագն Արսենյանի գլխավոր ակտիվներն են մնում կորպորատիվ իրավունքները չորս առանցքային ընկերություններում՝ «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ (Jermuk Group), «Ջերմուկ Մայր Գործարան» ՍՊԸ (Jermuk Main Factory), «Ռիլոուդ» ՍՊԸ (Reload LLC) և «Բալկան ՊԵՏ Զամփնի» ՍՊԸ (Balkan PET Company LLC):

Ընդ որում՝ հայտարարագրում նշված է, որ այս ընկերությունների նկատմամբ գույքային իրավունքները հավատարմագրային կառավարման են հանձնված նրա հորը՝ Աշոտ Արսենյանին: Այսպիսով, կորպորատիվ իրավունքների ձևական սեփականատերը հանդես է գալիս Վահագն Արսենյանը, մինչդեռ ընտանեկան բիզնեսի հիմնական ակտիվների կառավարումն իրականացնում է Աշոտ Արսենյանը:

Եթե Աշոտ Արսենյանի 2017 թվականի հայտարարագրում փոխառու էր հանդիսանում ինքը՝ Արսենյանը՝ միջոցներ ստանալով որդուց, ապա Վահագն Արսենյանի 2025 թվականի հայտարարագրում իրավիճակը փոխվել է. արդեն Վահագն Արսենյանն է արտացոլում հորից ստացված փոխառությունը:

Վահագն Արսենյանի պարտավորությունների թվում շրջանառվում են նաև պարտքային պարտավորություններ, որոնց ընդհանուր ծավալը գերազանցում է 2,75 միլիարդ դրամը: Ֆինանսավորման նման կառուցվածքը վկայում է այն մասին, որ Աշոտ Արսենյանը շարունակում է առանցքային դեր խաղալ ընտանեկան բիզնեսի ֆինանսավորման գործում:

Վահագն Արսենյանի եկամուտների զգալի մասը կազմում են ընտանեկան ընկերություններից ստացված մուտքերը: 2025 թվականի ընթացքում նա դիվիդենդներ է ստացել «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ից, ինչպես նաև տոկոսային եկամուտ՝ նույն ընկերությանը նախկինում տրամադրված փոխառությունների գծով: Բացի այդ, հայտարարագրում արտացոլված են Վայոց ձորի մարզպետի պաշտոնում, իսկ ավելի վաղ՝ Ջերմուկ համայնքի աշխատակազմում ստացված եկամուտները: 2025 թվականի ընդհանուր հայտարարագրված եկամուտը կազմել է շուրջ 1,59 միլիարդ դրամ:

Դրամական ակտիվների չափը նույնպես մնում է զգալի: 2025 թվականի վերջի դրությամբ Վահագն Արսենյանը հայտարարագրել է կանխիկ դրամական միջոցներ՝ 1,8 միլիոն ԱՄՆ դոլար, 800 հազար եվրո, 45 միլիոն դրամ և 5 միլիոն ռուսական ռուբլի: Բացի կանխիկ միջոցներից, հայտարարագրում արտացոլված են բանկային հաշիվները, սակայն դրանց մնացորդները եապես զիջում են կանխիկ ձևով գտնվող դրամական միջոցների ծավալին:

Հայտարարագիրը ցույց է տալիս նաև անշարժ գույքի ընդարձակ պորտֆել: Համաձայն 2025 թվականի հայտարարագրի՝ Վահագն Արսենյանը հանդիսանում է անշարժ գույքի 25 օբյեկտի սեփականատեր, որոնք գտնվում են ինչպես Հայաստանում, այնպես էլ սրա սահմաններից դուրս:

Արաբական Միացյալ Եմիրություններում նրան է պատկանում անշարժ գույքի վեց օբյեկտ՝ հինգ բնակարան և մեկ ոչ բնակելի տարածք: Գերմանիայում Արսենյանը տնօրինում է մեկ բնակարան, որը սեփականության իրավունքով ձևակերպվել է 2025 թվականի օգոստոսի 19-ին՝ հորից ստացված նվիրատվության պայմանագրի հիման վրա: Գործարքի արժեքը հայտարարագրում նշված է որպես զրոյական:

Անշարժ գույքի մնացած մասը գտնվում է Հայաստանում: Երևանում Վահագն Արսենյանին է պատկանում վեց օբյեկտ, ներառյալ՝ երեք բնակարան և երեք ավտոկայանատեղի Կենտրոն և Արաբկիր վարչական շրջաններում: Օբյեկտների ամենամեծ քանակությունը կենտրոնացված է Ջերմուկում, որտեղ նա տնօրինում է անշարժ գույքի 12 օբյեկտ, այդ թվում՝ ինը հողամաս և հասարակական նշանակության երեք շենք:

Ընդ որում՝ գործարքների առևտրային պարամետրերը, օբյեկտների ճշգրիտ մակերեսը և դրանց շուկայական արժեքը հրապարակված հայտարարագրում փակ են՝ անձնական տվյալների գաղտնիության մասին օրենսդրության պահանջներին համապատասխան:

2025 թվականի ընթացքում էապես թարմացվել է ընտանիքի ավտոպարկը: Հայտարարագրում արտացոլված է արեմիում սեզմենտի չորս ավտոմեքենաների ձեռքբերումը՝ Rolls-Royce, Bentley, Mercedes-Benz և Toyota Land Cruiser 300: Նախկինում ձեռք բերված 2022 թվականի արտադրության Audi-ն նույնպես մնում է սեփականության իրավունքով:

Շքեղության առարկաների թվում հայտարարագրված են Patek Philippe-ի երեք ձեռքի ժամացույց, Jacob & Co ժամացույց, ինչպես նաև SAKO որսորդական հրացան: Առանձին արտացոլված է 2025 թվականի օգոստոսին ևս մեկ Patek Philippe ժամացույցի ձեռքբերումը:

Հայտարարագիրը վկայում է նաև ակտիվ ներդրումային գործունեության մասին: Բացի կորպորատիվ իրավունքներից, Վահագն Արսենյանը տնօրինում է արժեթղթեր և ներդրումային այլ ակտիվներ, ինչպես նաև հանդես է գալիս որպես վարկատու ֆիզիկական և իրավաբանական անձանց համար, ներառյալ՝ «Զերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ն, «Տեխնոման»-ը և Մերի Արսենյանը:

«Jermuk» բրենդի հեղինակության ճգնաժամը Ռուսաստանում

Չնայած Հայաստանի ներսում բիզնեսի կայուն դիրքերին և ընտանիքի քաղաքական ազդեցության պահպանմանը, երկրի սահմաններից դուրս «Jermuk Group»-ը բախվեց բոլորովին այլ բնույթի ճգնաժամի: Եթե հետաքննության նախորդ դրվագների մեծ մասը վերաբերում էին սեփականության, իշխանությունների հետ հարաբերությունների և բիզնեսի զարգացման հարցերին, ապա 2024 թվականի իրադարձությունները վտանգի տակ դրեցին ընկերության գլխավոր ակտիվը՝ Հայաստանի ամենահայտնի արտահանվող բրենդերից մեկի համբավը:

2024 թվականի փետրվարը դարձավ «Զերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի պատմության ամենալուրջ ճգնաժամերից մեկը: Վլադիկավկազի բնակիչ Օլեգ Գուսովի մահից հետո, ով, ռուսական իրավապահ մարմինների վարկածով, ստացել էր մահացու քիմիական թունավորում՝ «Զերմուկ» հանքային ջրից մեկ կում անելուց հետո, հայկական արտադրողի շուրջ սկսվեց մասշտաբային հետաքննություն:

«Ռուսպոտրեբնադորը» ժամանակավորապես կասեցրեց 2023 թվականի դեկտեմբերի վերջից մինչև 2024 թվականի փետրվարի կեսերը ներմուծված 0,5 լիտր ծավալով ապակե շշերով «Զերմուկ» հանքային ջրի խմբաքանակների իրացումը Ռուսաստանում: Պաշտոնական տվյալներով՝ սահմանափակումները տարածվել են արտադրանքի գրեթե 2,5 միլիոն շշի վրա: Միաժամանակ, Ռուսաստանի Քննչական կոմիտեն քրեական գործ հարուցեց անվտանգության պահանջներին չհամապատասխանող ապրանքների արտադրության և իրացման հոդվածով:

«Զերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ում հայտարարեցին, որ քացախաթթուն չի օգտագործվում արտադրական գործընթացում, իսկ արտադրանքի շաւցումը լիովին ավտոմատացված է և իրականացվում է փակ ցիկլով: Ընկերությունը նաև շահագրգռվածություն հայտնեց տեղի ունեցածի բոլոր հանգամանքների լիարժեք և օբյեկտիվ պարզաբանման հարցում:

2025 թվականին մահացածի այրին և երկու դուստրերը քաղաքացիական հայցով դիմեցին ռուսական դատարան ընդդեմ «Ջերմուկ Գրուպ» ՓԲԸ-ի, ընկերության ռուսաստանյան ներկայացուցչության և մատակարարման շղթայի այլ մասնակիցների: Ներկայացված պահանջների ընդհանուր գումարը կազմել է 1,5 միլիարդ ռուբլի: Բացի փոխհատուցումից, հայցվորները պահանջել են կասեցնել արտադրանքի իրացումը մինչև 22ի մեջ քացախաթթվի հայտնվելու պատճառների պարզումը:

Ռուսական լրատվամիջոցների տեղեկություններով՝ տուժող կողմի ներկայացուցիչները առաջ են քաշել վարկած, ըստ որի քացախաթթուն կարող էր 22ի մեջ հայտնվել վերադարձվող ապակե տարաների սանիտարական մշակման ժամանակ տեխնոլոգիական գործընթացի խախտման հետևանքով: Միևնույն ժամանակ, սույն նյութի պատրաստման պահին ռուսական քննչական մարմինները վերջնական եզրակացություններ չեն ներկայացրել, իսկ հետաքննությունը շարունակվում էր:

Միջադեպն ունեցավ նաև լուրջ տնտեսական հետևանքներ: Ռուսաստանը երկար տարիներ մնում է «Jermuk» բրենդի հիմնական արտահանման շուկաներից մեկը, որտեղ մատակարարումների տարեկան ծավալը, ռուսական լրատվամիջոցների տվյալներով, գերազանցում է 15 միլիոն լիտրը: Տեղի ունեցածից հետո դուստր ընկերությունը՝ «Միներալայա վոդա "Ջերմուկ"» ՍՊԸ-ն և բազմամյա դիստրիբյուտոր «Տորգովի դոմ "Ջերմուկ"» ՍՊԸ-ն նույնպես հայտնվեցին վերահսկող և իրավապահ մարմինների ուշադրության կենտրոնում:

Սակայն դրանով ընկերության խնդիրները ռուսական շուկայում չավարտվեցին: Արդեն 2026 թվականին «Jermuk»-ի արտադրանքը կրկին հայտնվեց «Ռոսպոտրեբնադոորի» ուշադրության կենտրոնում՝ այս անգամ արտադրանքի պարտադիր պահանջներին համապատասխանության հարցերի կապակցությամբ:

2026 թվականի մայիսի 22-ին «Ռոսպոտրեբնադոորը» ժամանակավոր սահմանափակումներ մտցրեց Ռուսաստանում «Ջերմուկ» հանքային ջրի ներմուծման և շրջանառության վրա: Գերատեսչության տվյալներով՝ արտադրանքը չէր համապատասխանում մակնշման մեջ նշված տեղեկատվությանը. հայտնաբերվել էր հիդրոկարբոնատների, քլորիդների և սուլֆատների պարունակության գերազանցում: «Ռոսպոտրեբնադոորում» նշել են, որ նման խախտումները կարող են մոլորության մեջ գցել սպառողներին արտադրանքի բուժիչ հատկությունների վերաբերյալ:

Գերատեսչությունը ծանուցել է Եվրասիական տնտեսական հանձնաժողովին, ինչպես նաև Մանրածախ առևտրի ընկերությունների ասոցիացիային և Ինտերնետ-առևտրի ընկերությունների ասոցիացիային:

Բացի այդ, դեռևս 2026 թվականի ապրիլի վերջին «Ռոսպոտրեբնադոորը» կասեցրել էր Հայաստանից հանքային ջրի առանձին խմբաքանակների ներմուծումն ու շրջանառությունը: Մակնշման «Չեստնի զնակ» պետական համակարգը մանրածախ առևտրում արգելափակել էր սկզբում 338 հազար, իսկ հետո ևս գրեթե 1,1 միլիոն շիշ «Ջերմուկ» հանքային ջրի իրացումը:

Այս իրադարձությունների համախմբությունը Արսենյանների ընտանիքի բիզնեսի համար դարձավ խոշորագույն հեղինակության ճգնաժամը «Jermuk» բրենդի ողջ պատմության ընթացքում: Անկախ քրեական և քաղաքացիական դատավարությունների արդյունքներից, ինչպես նաև ռուսական վերահսկող մարմինների ստուգումների արդյունքներից, դրանք արդեն իսկ լուրջ հարված են հասցրել ընկերության գործարար համբավին և լրացուցիչ ռիսկեր ստեղծել արտահանման հիմնական շուկաներից մեկում նրա դիրքերի համար:

<https://www.panorama.am/ru/news/2018/12/28/%D0%93%D1%80%D0%B0%D0%BF%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%BA/2053819>

<https://hetq.am/hy/article/109031>

<https://golosarmenii.am/%D1%87%D0%B5%D1%80%D0%BD%D1%8B%D0%B5-%D0%B2%D0%BE-%D0%B2%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B8-%D0%BF%D0%B0%D1%88%D0%B8%D0%BD%D1%8F%D0%BD%D0%B0-%D0%B7%D0%B0%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%8F%D1%8E%D1%82-%D1%81%D0%B5/>

<https://fip.am/ru/35658>

<https://www.aravot.am/2023/04/04/1332850/>

<https://hetq.am/hy/article/153898>

<https://www.hetq.am/hy/article/157179>

<https://yerkir.am/hy/article/2023/03/01/8560>

<https://ru.1in.am/1088341.html>

<https://www.forbes.ru/society/529100-sem-a-pogibsego-posle-glotka-vody-dzermuk-podala-isk-k-armanskoj-kompanii>

<https://life.ru/p/1639800>

<https://www.forbes.ru/society/529100-sem-a-pogibsego-posle-glotka-vody-dzermuk-podala-isk-k-armanskoj-kompanii>

<https://life.ru/p/1639800>

<https://life.ru/p/1639800>

<https://life.ru/p/1639800>

Եզրակացություն

Իրականացված հետաքննությունը ցույց է տալիս, որ երեք տասնամյակի ընթացքում «Jermuk Group»-ի շուրջ ձևավորվել է մի համակարգ, որտեղ խոշոր բիզնեսը, քաղաքական կապերը, ընտանեկան իրավահաջորդությունը և պետական աջակցությունը սերտորեն միահյուսված են եղել:

2018 թվականի իշխանափոխությունը չփոխեց Արսենյանների ընտանիքի դիրքերը: Փոխվեցին քաղաքական գործընկերները, սակայն պետության հետ փոխգործակցության բուն սկզբունքը պահպանվեց: Ընտանիքի ձեռնարկությունները շարունակեցին ստանալ խոշոր հարկային ու մաքսային արտոնություններ, մասնակցել պետական գնումներին, իսկ առանցքային ակտիվները փոխանցվեցին հաջորդ սերնդին՝ առանց բիզնեսի նկատմամբ փաստացի վերահսկողության կորստի:

Հետաքննության ընթացքում ուսումնասիրվել են գույքի հայտարարագրերը, Հայաստանի և օտարերկրյա իրավասությունների պետական ռեգիստրները, կառավարության որոշումները,

քրեական վարույթների նյութերը, հայկական և արտասահմանյան լրատվամիջոցների հրապարակումները: Կորպորատիվ հակամարտությունների, նախկին գործընկերների մեղադրանքների և այլ աղմկահարույց դրվագների զգալի մասը այդպես էլ չստացավ վերջնական իրավական գնահատական կամ ավարտվեց առանց որևէ հետևանքի հենց իր՝ Աշոտ Արսենյանի համար:

Միևնույն ժամանակ, Արսենյանների ընտանիքի գործունեությունը չի սահմանափակվում բացառապես քաղաքական կապերով և պետական արտոնություններով: Ռուսական շուկայում «Jermuk» բրենդի հեղինակության ճգնաժամը ցույց տվեց, որ նույնիսկ խոշորագույն և ամենաազդեցիկ բիզնես խմբերը խոցելի են մնում այնպիսի ռիսկերի առաջ, որոնք դուրս են գալիս ներքին քաղաքական համակարգի սահմաններից:

Այդուհանդերձ, իրականացված հետաքննությունը թույլ է տալիս անել նաև ավելի լայն եզրահանգում: Ժամանակակից Հայաստանում խոշոր բիզնեսի կայունությունը հաճախ որոշվում է ոչ միայն ներդրումների ծավալով, ակտիվների մասշտաբով կամ կառավարման արդյունավետությամբ: Ոչ պակաս կարևոր գործոն է մնում ցանկացած իշխանության հետ պայմանավորվելու ունակությունը՝ անկախ քաղաքական կոնյունկտուրայի (իրավիճակի) փոփոխությունից:

Հենց այս ունակությունը, այլ ոչ թե արտադրական հզորությունները, բազմամիլիոնանոց ակտիվները կամ «Jermuk» բրենդի հայտնիությունը, տասնամյակներ շարունակ եղել է Արսենյանների ընտանիքի բիզնես կայսրության գլխավոր ռեսուրսը:

